

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 21.4.2009
COM(2009) 185 galīgā redakcija

2009/0056 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)

(Kodificēta versija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Tautu Eiropas kontekstā Komisija piešķir lielu nozīmi Kopienas tiesību vienkāršošanai un skaidrošanai, lai tās padarītu skaidrākas un pieejamākas parastajam pilsonim, tādējādi sniedzot viņam jaunas iespējas un izdevību izmantot tam piešķirtās īpašās tiesības.

Šo mērķi nevar sasniegt kamēr daudzie noteikumi, kas tikuši grozīti vairākas reizes, bieži diezgan būtiski, paliek izkaisīti, tādā veidā, ka tie jāmeklē daļēji oriģinālajā dokumentā un daļēji vēlākajos grozošajos dokumentos. Tādējādi, lai identificētu šībrīža noteikumus, ir vajadzīgs nozīmīgs pētījums, kas salīdzina dažādus instrumentus.

Šajā sakarā to noteikumu kodifikācija, kas bieži tikuši grozīti, ir arī svarīga, lai Kopienas tiesības būtu skaidras un caurskatāmas.

2. Tādējādi, Komisija 1987. gada 1. aprīlī nolēma¹ sniegt rīkojumus saviem darbiniekiem, ka visiem tiesību aktiem jābūt kodificētiem ne vēlāk kā pēc desmit grozījumiem, uzsverot, ka šī ir minimālā prasība un ka struktūrām jācenšas kodificēt pat īsākos laika posmos tekstus par kuriem tās ir atbildīgas, lai nodrošinātu, ka Kopienas noteikumi ir skaidri un viegli saprotami.
3. Edinburgas Eiropadomes (1992. g. decembris) prezidentūras secinājumi to apstiprināja², uzsverot kodifikācijas nozīmi, jo tā nodrošina piemērojamo tiesību skaidrību attiecībā uz to, kādas tiesības attiecīgam jautājumam piemērojamas attiecīgajā laikā.

Kodifikācija jāveic pilnīgā atbilstībā parastajai Kopienas likumdošanas procedūrai.

Ņemot vērā to, ka nekādas izmaiņas pēc būtības nevar tikt veiktas dokumentos, kurus skar kodifikācija, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir nolēmuši ar 1994. gada 20. decembra Starpinstitūciju vienošanos, ka var izmantot pasteidzinātu procedūru kodifikācijas dokumentu paātrinātai pieņemšanai.

4. Šī priekšlikuma mērķis ir uzņemties 1989. gada 3. oktobra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 89/552/EEK par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)³ kodifikāciju. Jaunā direktīva pārņems dažādos tajā ietvertos aktus⁴; šis priekšlikums pilnībā saglabā kodificēto aktu saturu un līdz ar to tikai apkopo tos ar tādiem formāliem grozījumiem, ko prasa pats kodifikācijas pasākums.

¹ COM(87) 868 PV.

² Skat. Secinājumu A daļas 3. pielikumu.

³ Izstrādāts atbilstīgi Komisijas Paziņojumam Eiropas Parlamentam un Padomei – *Acquis communautaire* kodifikācija, COM(2001) 645 galīgā redakcija.

⁴ Skat. šī priekšlikuma I pielikuma A daļu.

5. Kodifikācijas priekšlikums tika izstrādāts pamatojoties uz iepriekšēju Direktīvas 89/552/EEK un tās grozošo aktu konsolidāciju visās oficiālajās valodās, ko veica Eiropas Kopienų Oficiālo publikāciju birojs ar datu apstrādes sistēmas palīdzību. Ja pantiem ir piešķirti jauni numuri, atbilstību veco un jauno numuru starpā parāda tabulā, kas atrodas kodificētās direktīvas II pielikumā.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 1. punkts
2009/0056 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA .../.../EK

[...]

par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (kodificēta versija)

↓ 89/552/EEK (pielāgots)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁵,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru⁶,

tā kā:

↓

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)⁷ ir vairākas reizes būtiski grozīta⁸. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.

⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁷ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.

⁸ Skat. I pielikuma A daļu.

↓ 89/552/EEK 3. apsvērums
(pielāgots)

- (2) Viens no veidiem, kā sasniegt Kopienas mērķus, ir audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšana pāri robežām, izmantojot dažādas tehnoloģijas. Ir nepieciešami noteikti pasākumi, kas pieļautu un nodrošinātu pāreju no valstu tirgiem uz programmu veidošanas un izplatīšanas kopēju tirgu, kā arī , lai nodrošinātu apstākļus godīgai konkurencei, netraucējot audiovizuālajiem medijiem kalpot sabiedrības interesēm.

↓ 89/552/EEK 4. apsvērums

- (3) Eiropadome ir pieņēmusi Eiropas konvenciju par pārrobežu televīziju.

↓ 2007/65/EK 1. apsvērums
(pielāgots)

- (4) Ņemot vērā jaunās tehnoloģijas audiovizuālo mediju pakalpojumu pārraidīšanā, tiesiskajam regulējumam par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniegšanu būtu jāņem vērā strukturālo pārmaiņu, informācijas un komunikāciju tehnoloģiju ("IKT") izplatības un tehnoloģiju attīstības ietekmi uz uzņēmējdarbības modeļiem, jo īpaši komerciālās apraides finansēšanu, un būtu jānodrošina optimāli apstākļi Eiropas informāciju tehnoloģiju un plašsaziņas līdzekļu nozares un pakalpojumu konkurētspējai un tiesiskajai noteiktībai, kā arī kultūras un valodu daudzveidības ievērošana.

↓ 2007/65/EK 3. apsvērums

- (5) Audiovizuālo mediju pakalpojumi vienlīdz ir kultūras un ekonomikas pakalpojumi. To pieaugošā nozīme attiecībā uz sabiedrību, demokrātiju, jo īpaši nodrošinot informācijas brīvību, viedokļu dažādību un mediju plurālismu, kā arī uz izglītību un kultūru attaisno īpašu noteikumu piemērošanu šiem pakalpojumiem.

↓ 2007/65/EK 4. apsvērums

- (6) Līguma 151. panta 4. punktā noteikts, ka Kopienai savā rīcībā saskaņā ar Līguma noteikumiem jāņem vērā kultūras aspekti, jo īpaši – lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību.

↓ 2007/65/EK 5. apsvēruma

- (7) Eiropas Parlamenta rezolūcijās, kuras pieņemtas 2005. gada 1. decembrī⁹ un 2006. gada 4. aprīlī¹⁰ saistībā ar Dohas sarunu kārtu un PTO ministru konferencēm, Eiropas Parlaments aicināja neliberalizēt pamata sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, audiovizuālos pakalpojumus, kuru liberalizāciju apspriež VVPT sarunās. Eiropas Parlaments rezolūcijā, kas pieņemta 2006. gada 27. aprīlī¹¹, atbalsta UNESCO Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu, kurā jo īpaši ir noteikts, ka "kultūras darbībām, precēm un pakalpojumiem ir gan ekonomiska, gan kultūras iedaba, jo tie ir identitātes, vērtību un nozīmes nesēji, un līdz ar to pret tiem nevajag izturēties tikai kā pret tirdzniecības vērtību". UNESCO Konvencija Kopienas vārdā tika apstiprināta ar Padomes 2006. gada 18. maija Lēmumu 2006/515/EK, lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu¹². Konvencija stājās spēkā 2007. gada 18. martā. Šajā direktīvā ir ievēroti minētās konvencijas principi.
-

↓ 89/552/EEK 16. apsvēruma

- (8) Ir būtiski, lai dalībvalstis nodrošinātu aizsardzību pret jebkurām darbībām, kuras varētu traucēt televīzijas raidījumu aprites un tirdzniecības brīvību vai varētu veicināt dominējoša stāvokļa rašanos, kas varētu novest pie plurālisma un televīzijas informācijas brīvības ierobežojumiem vai informācijas nozares brīvības ierobežojumiem kopumā.
-

↓ 89/552/EEK 17. apsvēruma
(pielāgots)

- (9) Šī direktīva, neierobežo pašreizējo vai turpmāko Kopienas aktu saskaņošanu, jo īpaši, lai apmierinātu obligātās prasības par patērētāju aizsardzību, godīgu komercdarbību un konkurenci.
-

↓ 2007/65/EK 6. apsvēruma

- (10) Tradicionālie audiovizuālo mediju pakalpojumi, piemēram, televīzija, un jaunie audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma piedāvā ievērojamas nodarbinātības iespējas Kopienā, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, un veicina ekonomikas izaugsmi un ieguldījumus. Paturot prātā līdzvērtīgu konkurences apstākļu un reāla Eiropas audiovizuālo mediju pakalpojumu tirgus nozīmi, būtu jāņem vērā iekšējā tirgus pamatprincipi, piemēram, brīva konkurence un vienlīdzīga attieksme, lai

⁹ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

¹⁰ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

¹¹ OV C 296 E, 6.12.2006., 104. lpp.

¹² OV L 201, 25.7.2006., 15. lpp.

nodrošinātu pārredzamību un prognozējamību audiovizuālo mediju pakalpojumu tirgū un panāktu mazākus šķēršļus ienākšanai tirgū.

↓ 2007/65/EK 7. apsvērums
(pielāgots)

- (11) Lai novērstu konkurences traucējumus, uzlabotu tiesisko noteiktību, palīdzētu pabeigt iekšējā tirgus izveidi un atvieglinātu vienotas informācijas telpas ieviešanu, visiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem – gan televīzijas apraidei (t.i., lineāriem audiovizuālo mediju pakalpojumiem), gan audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma (t.i., nelineāriem audiovizuālo mediju pakalpojumiem) – ir vajadzīgs piemērot vismaz saskaņoto noteikumu pamatnosacījumus.
-

↓ 2007/65/EK 8. apsvērums

- (12) Komisija 2003. gada 15. decembrī pieņēma Paziņojumu par Eiropas reglamentējošās audiovizuālās politikas nākotni, kurā tā uzsvēra, ka reglamentējošai politikai šajā nozarē ir jānodrošina noteiktas sabiedrības intereses, piemēram, kultūru daudzveidība, tiesības saņemt informāciju, mediju plurālisms, nepilngadīgo aizsardzība un patērētāju aizsardzība, kā arī darbības, lai veicinātu labāku sabiedrības informētību un mediju lietotājpasmi, gan šobrīd, gan turpmāk.
-

↓ 2007/65/EK 9. apsvērums

- (13) Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 1999. gada 25. janvāra Rezolūcijā par sabiedrisko televīzijas apraidi¹³ tika vēlreiz apstiprināts, ka sabiedriskās televīzijas apraides uzdevumu izpildei ir vajadzīgs turpināt izmantot tehnoloģijas progresu. Privāto un valsts audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēju līdzās pastāvēšana ir īpatnība, kas ir raksturīga Eiropas audiovizuālo mediju pakalpojumu tirgum.
-

↓ 2007/65/EK 10. apsvērums
(pielāgots)

- (14) Lai veicinātu izaugsmi un darba vietu skaita pieaugumu informācijas sabiedrības un mediju nozarēs, Komisija ir pieņēmusi iniciatīvu "i2010: Eiropas informācijas sabiedrība". Tā ir visaptveroša stratēģija, kas paredzēta, lai veicinātu Eiropas satura ražošanu, ciparu ekonomikas attīstību un IKT izmantošanu, pamatojoties uz informācijas sabiedrības pakalpojumu un mediju pakalpojumu, tīklu un ierīču konverģenci, modernizējot un izvēršot ES politikas instrumentus: reglamentējošos instrumentus, pētniecību un sadarbību ar nozari. Komisija pati ir apņēmusies radīt

¹³ OV C 30, 5.2.1999., 1. lpp.

saskanīgu iekšējā tirgus struktūru informācijas sabiedrības pakalpojumiem un mediju pakalpojumiem, modernizējot audiovizuālo pakalpojumu tiesisko regulējumu. Principā i2010 mērķis būs sasniegts, ļaujot nozarei attīstīties, izmantojot tikai vajadzīgo tiesisko regulējumu, kā arī ļaujot attīstīties, ieviest jauninājumus un radīt darba vietas brīvā tirgū mazajiem uzņēmumiem, kas sāk darbību un ir nākotnes labklājības un darba vietu radītāji.

↓ 2007/65/EK 11. apsvērums
(pielāgots)

- (15) Eiropas Parlaments 2003. gada 4. septembrī¹⁴, 2004. gada 22. aprīlī¹⁵ un 2005. gada 6. septembrī¹⁶ pieņēma rezolūcijas, ar ko principā atbalstīja vispārējo pieeju – pamatnoteikumus attiecībā uz visiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem un papildu noteikumus attiecībā uz televīzijas apraidi.

↓ 2007/65/EK 12. apsvērums

- (16) Ar šo direktīvu palielināta atbilstība pamattiesībām, un tā pilnībā atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā¹⁷ atzītajiem principiem, jo īpaši tās 11. pantam. Šajā ziņā šai direktīvai nekādā veidā nebūtu jāliedz dalībvalstīm piemērot to konstitucionālos noteikumus par preses brīvību un vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos.

↓ 2007/65/EK 13. apsvērums

- (17) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu saistības, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnijs Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā¹⁸ un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfēras noteikumu piemērošanas. Tādējādi plānotie valstu pasākumi, kas piemērojami audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma un kas ir stingrāki vai sīkāk izstrādāti nekā tie pasākumi, kas vajadzīgi, lai vienkārši transponētu Direktīvu 2007/65/EK, būtu jāpakļauj procesuālām saistībām, kas noteiktas ar Direktīvas 98/34/EK 8. pantu.

¹⁴ Eiropas Parlamenta rezolūcija par “Televīziju bez robežām” (OV C 76 E, 25.3.2004., 453. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta Rezolūcija par vārda brīvības un informācijas brīvības ierobežošanas risku, it īpaši Itālijā (Pamattiesību hartas 11. panta 2. punkts) (OV C 104 E, 30.4.2004., 1026. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta Rezolūcija par Direktīvas 89/552/EEK (“Televīzija bez robežām”), kā grozīta ar Direktīvu 97/36/EK, 4. un 5. panta piemērošanu no 2001. līdz 2002. gadam (OV C 193 E, 17.8.2006., 117. lpp.).

¹⁷ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

¹⁸ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

↓ 2007/65/EK 14. apsvērums
(pielāgots)

- (18) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marts Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (Pamaddirektīva) ¹⁹ saskaņā ar tās 1. panta 3. punktu neierobežo Kopienas vai valsts līmenī veiktos pasākumus, lai ievērotu vispārējās intereses mērķus, jo īpaši attiecībā uz satura reglamentēšanu un audiovizuālo politiku.

↓ 89/552/EEK 13. apsvērums
(pielāgots)

- (19) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu un to iestāžu atbildību par organizatoriskiem pasākumiem — tostarp licencēšanas, administratīvās pilnvarošanas vai nodokļu piemērošanas sistēmas taksāciju — finansēšanu un programmu saturu. Tādējādi paliek neskarta dalībvalstu neatkarība Kopienas kultūras attīstībā un kultūras daudzveidības saglabāšanā.

↓ 2007/65/EK 15. apsvērums

- (20) Nevienā no šīs direktīvas noteikumiem nav ietverta prasība vai aicinājums dalībvalstīm noteikt jaunas licencēšanas vai administratīvo atļauju sistēmas jebkādam audiovizuālo mediju pakalpojumu veidam.

↓ 2007/65/EK 16. apsvērums
(pielāgots)

- (21) Šajā direktīvā audiovizuālo mediju pakalpojumu definīcijai būtu jāattiecas tikai uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem – televīzijas apraidi vai pakalpojumiem pēc pieprasījuma –, kuri ir masu mediji , tas ir, kuri ir domāti, lai tos saņemtu plašākas sabiedrības nozīmīga daļa un kam tādējādi var būt skaidri izteikta ietekme uz to. Tās darbības jomai būtu jāietver tikai pakalpojumi atbilstīgi definīcijai Līgumā un tādējādi būtu jāietver jebkurš saimnieciskās darbības veids, tostarp sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu, bet nebūtu jāietver darbības, kas galvenokārt nav saistītas ar ekonomiku un kas nekonkurē ar televīzijas apraidi, piemēram, privātas tīmekļa vietnes un pakalpojumi, ar kuriem nodrošina privātu lietotāju radīta audiovizuāla satura izplatīšanu, kuras mērķis ir dalīties un mainīties ar audiovizuālo saturu interešu grupu vidū.

¹⁹ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

↓ 2007/65/EK 18. apsvēruma

- (22) Šajā direktīvā audiovizuālo mediju pakalpojumu definīcijai būtu jāattiecas tikai uz tiem plašsaziņas līdzekļiem, kuri veic uzdevumu informēt, izklaidēt un izglītēt plašu sabiedrību, un būtu jāietver audiovizuāli komercpaziņojumi, bet nebūtu jāattiecas uz jebkāda veida privātu korespondenci, piemēram, elektronisko pastu, kas nosūtīts ierobežotam saņēmēju skaitam. Šai definīcijai nebūtu jāattiecas uz visiem tādiem pakalpojumiem, kuru pamatmērķis nav raidījumu izplatīšana, t.i., ja jebkura veida audiovizuāla satura klātbūtne pakalpojumā ir tikai nejauša un nav saistīta ar pakalpojuma galveno mērķi. Kā piemēru var minēt tīmekļa vietnes, kurās audiovizuāli elementi atrodas vienīgi kā papildinoši elementi, piemēram, animēti grafiskie elementi, īsa reklāma vai informācija saistībā ar produktu vai pakalpojumu, kas nav audiovizuāls. Šo iemeslu dēļ direktīvas darbības jomai nebūtu jāietver azartspēles, kas saistītas ar naudas likmēm, tostarp izlozes, derības un citi azartspēļu pakalpojumu veidi, kā arī tiešsaistes spēles un meklētājprogrammas, bet ne raidījumi, kas veltīti azartspēlēm.

↓ 2007/65/EK 22. apsvēruma

- (23) Šajā direktīvā terminam "audiovizuāls" būtu jāattiecas uz kustīgiem attēliem ar skaņu vai bez tās, tādējādi ietverot mēmās filmas, bet neaptverot skaņas pārraidi vai radio pakalpojumus. Lai arī galvenais audiovizuālo mediju pakalpojumu mērķis ir sniegt raidījumus, šādu pakalpojumu definīcija būtu jāpiemēro arī uz tekstu balstītam saturam, ko sniedz kopā ar šādiem raidījumiem, piemēram, subtitru pakalpojumi un elektroniski raidījumu apraksti. Atsevišķiem uz tekstu balstītiem pakalpojumiem nevajadzētu būt šīs direktīvas darbības jomā, un tam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības reglamentēt šādus pakalpojumus valsts mērogā saskaņā ar Līgumu.

↓ 2007/65/EK 17. apsvēruma

- (24) Audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma īpatnība ir tā, ka tie ir "līdzīgi televīzijai", t.i., tie konkurē attiecībā uz tā paša skatītāju loka iegūšanu kā televīzijas apraide un to būtība un to piekļuves līdzekļi lietotāju vedina loģiski paļauties, ka ir pieejama regulējoša aizsardzība, kas pastāv šīs direktīvas darbības jomā. Ņemot to vērā un lai novērstu nevienlīdzību attiecībā uz aprites brīvību un konkurenci, raidījuma jēdziens būtu jāsaprot dinamiski, ņemot vērā attīstību televīzijas apraidē.

↓ 2007/65/EK 23. apsvērums
(pielāgots)

- (25) Redakcionālās atbildības jēdziens ir būtisks, lai noteiktu mediju pakalpojumu sniedzēja nozīmi un tādējādi definētu audiovizuālo mediju pakalpojumus. Pieņemot pasākumus šīs direktīvas īstenošanai, dalībvalstis var sīkāk precizēt redakcionālās atbildības definīcijas aspektus, jo īpaši jēdzienu "efektīva kontrole". Šai direktīvai nebūtu jāskar izņēmumi no atbildības , kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvā 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)²⁰.

↓ 2007/65/EK 19. apsvērums
(pielāgots)

- (26) Šajā direktīvā mediju pakalpojumu sniedzēja definīcijai nebūtu jāattiecas uz fiziskām un juridiskām personām, kas vienīgi pārraida raidījumus, par kuriem redakcionālā atbildība ir kādas trešās puses kompetencē.

↓ 2007/65/EK 20. apsvērums

- (27) Televīzijas apraide pašreiz ietver jo īpaši analogo un ciparu televīziju, tiešraidi, tīmekļapraidi un cikliski atkārtojamu raidījumu televīziju, savukārt audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma ir pieskaitāms, piemēram, video pēc pieprasījuma. Visumā attiecībā uz televīzijas apraidi vai tiem televīzijas raidījumiem, ko tas pats mediju pakalpojumu sniedzējs piedāvā kā audiovizuālo mediju pakalpojumus pēc pieprasījuma, būtu jāuzskata, ka šīs direktīvas prasības ir ievērotas, izpildot prasības, kas piemērojamas televīzijas apraidei, t.i., lineārai pārraidei. Tomēr, ja paralēli piedāvā dažāda veida pakalpojumus, bet tie ir skaidri nodalīti pakalpojumi, šī direktīva būtu jāpiemēro katram attiecīgajam pakalpojumam.

↓ 2007/65/EK 21. apsvērums

- (28) Šīs direktīvas darbības jomai nebūtu jāattiecas uz laikrakstu un žurnālu elektroniskām versijām.

²⁰ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

↓ 2007/65/EK 25. apsvēruma

- (29) Visām audiovizuālo mediju pakalpojuma iezīmēm, kā noteikts tā definīcijā un izskaidrots 21. līdz 28. apsvērumā, būtu jāpastāv vienlaicīgi.

↓ 2007/65/EK 24. apsvēruma

- (30) Televīzijas apraides kontekstā vienlaicīgas skatīšanas jēdzienam būtu jāattiecas arī uz gandrīz vienlaicīgu skatīšanu, jo pastāv variācijas dēļ īsas kavēšanās starp pārraides translāciju un uztveršanu sakarā ar tehniskiem iemesliem, kas saistīti ar translācijas procesu.

↓ 2007/65/EK 26. apsvēruma
(pielāgots)

- (31) Šajā direktīvā būtu jānosaka plašāka audiovizuāla komerciālā paziņojuma definīcija, kurai tomēr nebūtu jāietver sabiedriskas nozīmes sludinājumi un aicinājumi uz labdarību.

↓ 89/552/EEK 21. apsvēruma
(pielāgots)

- (32) Šajā Direktīvā “Eiropas darbi” būtu definējami, neierobežojot dalībvalstu iespējas precīzāk definēt mediju pakalpojumu sniedzējus , kas atrodas to jurisdikcijā atbilstoši Kopienas tiesībām, un ņemot vērā šīs direktīvas mērķus;

↓ 2007/65/EK 27. apsvēruma
(pielāgots)

- (33) Izcelsmes valsts princips būtu jāuzskata par šīs direktīvas galveno elementu, jo tas ir būtisks iekšējā tirgus radīšanai. Šis princips būtu jāpiemēro visiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem, lai nodrošinātu juridisko noteiktību mediju pakalpojumu sniedzējiem kā svarīgu pamatu jauniem uzņēmējdarbības modeļiem un šādu pakalpojumu izvēršanai. Tas ir arī būtiski, lai nodrošinātu brīvu informācijas un audiovizuālo raidījumu plūsmu iekšējā tirgū.

↓ 2007/65/EK 28. apsvērumš

- (34) Lai veicinātu spēcīgu, konkurētspējīgu un integrētu Eiropas audiovizuālo nozari un visā Eiropas Savienībā palielinātu mediju plurālismu, audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzējam vajadzētu būt tikai vienas dalībvalsts jurisdikcijā un informācijas plurālismam vajadzētu būt Eiropas Savienības pamatprincipam.

↓ 97/36/EK 13. apsvērumš
(pielāgots)

- (35) Praktisku kritēriju kopuma pieņemšana ir izstrādāta, lai ar vispusīgu procedūru noteiktu, ka raidorganizācija ir vienas un tikai vienas dalībvalsts jurisdikcijā sakarā ar pakalpojumiem, uz ko attiecas šī direktīva. Tomēr, ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas praksi un lai izvairītos no gadījumiem, kad raidorganizācija neatrodas nevienas dalībvalsts jurisdikcijā, būtu jāatsaucas uz uzņēmējdarbības kritēriju 43. panta nozīmē un Līgumu kā uz izšķirošo kritēriju dalībvalsts jurisdikcijas noteikšanā.

↓ 89/552/EEK 15. apsvērumš
(pielāgots)

- (36) Prasība, ka izcelsmes valstij būtu jāpārbauda televīzijas raidījumu atbilstību valsts likumiem, kā norādīts šajā direktīvā, saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir pietiekama, lai nodrošinātu pārraižu brīvu apriti bez otrreizējas pārbaudes šajā pašā sakarā uztvērējās dalībvalstīs. Tomēr izņēmuma kārtā un ar īpašiem nosacījumiem uztvērējas dalībvalstis var uz laiku pārtraukt televīzijas raidījumu retranslāciju.

↓ 2007/65/EK 29. apsvērumš

- (37) Tehnoloģiju attīstība, jo īpaši attiecībā uz ciparu satelītu raidījumiem, nozīmē, ka būtu jāpielāgo papildu kritēriji, lai nodrošinātu piemērotu audiovizuālo mediju pakalpojuma regulējumu un tā efektīvu īstenošanu, kā arī piešķirtu dalībniekiem faktiskas tiesības noteikt šāda pakalpojuma saturu.

↓ 2007/65/EK 30. apsvērumš

- (38) Šī direktīva attiecas uz plašai sabiedrībai piedāvājumiem pakalpojumiem Eiropas Savienībā, tā būtu jāpiemēro tikai tiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem, kurus plaša sabiedrība var uztvert tieši vai netieši vienā vai vairākās dalībvalstīs ar standarta galaiekārtām. "Standarta galaiekārtu" definīcija būtu jāatstāj valstu kompetento iestāžu ziņā.

↓ 2007/65/EK 31. apsvērums
(pielāgots)

- (39) Līguma 43. līdz 48. pantā ir noteiktas pamattiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību. Tādēļ mediju pakalpojumu sniedzējiem kopumā būtu jāvar brīvi izvēlēties dalībvalsti, kurā tie vēlas veikt uzņēmējdarbību. Eiropas Kopienu Tiesa turklāt ir uzsvērusi, ka "Līgums neaizliedz uzņēmumam brīvi sniegt pakalpojumus, ja tas nepiedāvā pakalpojumus dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību"²¹.

↓ 2007/65/EK 32. apsvērums
(pielāgots)

- (40) Dalībvalstīm būtu jāspēj piemērot sīkāk izstrādātus un stingrākus noteikumus šīs direktīvas koordinētajās jomās attiecībā uz to jurisdikcijā esošiem mediju pakalpojumu sniedzējiem, vienlaikus nodrošinot, ka šie noteikumi atbilst Kopienas tiesību vispārējiem principiem. Lai regulētu tādas situācijas, kad raidorganizācija, kas atrodas vienas dalībvalsts jurisdikcijā veic televīzijas apraidi, kas pilnībā vai galvenokārt ir vērsta uz citas dalībvalsts teritoriju, piemērots risinājums, kurā ņemtas vērā dalībvalstu bažas, neapšaubot izcelsmes valsts principa atbilstīgu piemērošanu, būtu izvirzīt prasību dalībvalstīm sadarboties un – noteikumu pārkāpšanas gadījumā – veikt Tiesas prakses kodifikāciju²² apvienojumā ar efektīvāku procedūru. Jēdzienu "noteikumi vispārēju sabiedrības interešu jomā" ir attīstījusi Tiesa savā judikatūrā saistībā ar Līguma 43. un 49. pantu, un šis jēdziens aptver, cita starpā, patērētāju aizsardzības, nepilngadīgo aizsardzības un kultūras politikas normas. Dalībvalstij, kas lūdz sadarboties, būtu jānodrošina tas, ka attiecīgie sīkāk izstrādātie valsts noteikumi ir objektīvi nepieciešami, ka tos piemēro nediskriminējošā veidā un samērīgi.

↓ 2007/65/EK 33. apsvērums
(pielāgots)

- (41) Dalībvalsts katrā gadījumā atsevišķi izvērtējot, vai pārraide, ko veic mediju pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, pilnībā vai galvenokārt vērš savu darbību uz pirmās minētās dalībvalsts teritoriju, var atsaukties uz tādiem rādītājiem kā televīzijas reklāmas izcelsme un/vai ienākumu izcelsme no abonēšanas maksas, galvenā pakalpojuma valoda vai raidījumu vai komerciālu paziņojumu izmantošana, kas īpaši paredzēti tās dalībvalsts auditorijai, kurā tie tiek saņemti .

²¹ Lieta C-56/96 *VT4 Ltd. pret Vlaamse Gemeenschap* [1997] *Rec.* I-3143. lpp., 22. punkts; lieta C-212/97 *Centros pret Erhvervs-og Selskabsstyrelsen* [1999] *Rec.* I-1459. lpp.; skatīt arī: lieta C-11/95 *Komisija pret Belgiju* [1996] *Rec.* I-4115. lpp. un lieta C-14/96 *Paul Denuit* [1997] *Rec.* I-2785. lpp.

²² Lieta C-212/97 *Centros pret Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*, minēta iepriekš; lieta 33/74 *Van Binsbergen pret Bestuur van de Bedrijfsvereniging* [1974] *Rec.* 1299. lpp.; lieta C-23/93 *TV 10 SA pret Commissariaat voor de Media* [1994] *Rec.* I-4795. lpp., 21. punkts.

↓ 2007/65/EK 34. apsvēruma

- (42) Saskaņā ar šo direktīvu neatkarīgi no izcelsmes valsts principa piemērošanas dalībvalstis var turpināt piemērot pasākumus, kas ierobežo televīzijas apraides brīvu apriti, bet tikai saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā direktīvā, un saskaņā ar tajā noteikto procedūru. Tomēr Tiesa ir konsekventi uzsvērusi, ka jebkurš ierobežojums brīvi sniegt pakalpojumus, piemēram, jebkura atkāpe no Līguma pamatprincipa, ir jāinterpretē ierobežojoši²³.

↓ 2007/65/EK 35. apsvēruma

- (43) Attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma to brīvas nodrošināšanas ierobežojumus vajadzētu būt iespējams ieviest tikai saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kas ir līdzīgas tiem nosacījumiem un procedūrām, kas paredzētas Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 4., 5. un 6. punktā.

↓ 2007/65/EK 36. apsvēruma
(pielāgots)

- (44) Komisija ☒ savā ☒ Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par labāku regulējumu izaugsmei un darba vietām Eiropas Savienībā uzsvēra piemērotas reglamentējošās pieejas rūpīgas analīzes nepieciešamību, jo īpaši – lai noteiktu, vai tiesību akti ir lietderīgi attiecīgajā nozarē un problēmas risināšanā vai arī jāņem vērā tādas alternatīvas kā kopregulējums vai pašregulējums. Turklāt pieredze rāda, ka gan kopregulēšanas, gan pašregulēšanas instrumentiem, kas īstenoti saskaņā ar dalībvalstu dažādajām tiesību tradīcijām, var būt svarīga nozīme, nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību. Pasākumi, kuru mērķis ir īstenot sabiedrības intereses jauno audiovizuālo mediju pakalpojumu nozarē, ir efektīvāki, ja tos veic ar ☒ pašu ☒ pakalpojumu sniedzēju aktīvu atbalstu. Tā pašregulējums ir brīvprātīgas iniciatīvas veids, kas uzņēmējiem, sociālajiem partneriem, nevalstiskām organizācijām vai apvienībām dod pašiem iespēju pieņemt savām vajadzībām kopējas pamatnostādnes. Dalībvalstīm saskaņā ar to atšķirīgajām tiesību tradīcijām būtu jāatzīst loma, kas var būt efektīvam pašregulējumam, papildinot tiesību aktus un esošos juridiskos un/vai administratīvos mehānismus, un tā noderīgo ieguldījumu šīs direktīvas mērķu sasniegšanā. Tomēr, lai arī pašregulējums varētu būt papildu metode, lai īstenotu šīs direktīvas atsevišķus noteikumus, tai tomēr nebūtu pilnībā jāaizstāj dalībvalstu likumdevēju pienākumi. Kopregulēšana tās minimālajā veidā rada juridisko saikni starp pašregulēšanu un valsts likumdevēju saskaņā ar dalībvalstu tiesību tradīcijām. Kopregulēšanai būtu jāatļauj iespēja valstīm iejaukties tādā gadījumā, ja tās mērķi netiek sasniegti. Neskarot dalībvalstu oficiālos pienākumus attiecībā uz transponēšanu, šī direktīva sekmē kopregulēšanas un pašregulēšanas lietošanu. Tas neuzliek dalībvalstīm pienākumu izveidot kopregulēšanas un/vai pašregulēšanas režīmus, nedz

²³ Lieta C-355/98 *Komisija pret Beļģiju*, [2000] *Rec. I-1221*. lpp., 28. punkts; lieta C-348/96 *Calfa*, [1999] *Rec. I-11*. lpp., 23. punkts.

arī kavē vai apdraud pašreizējās kopregulēšanas vai pašregulēšanas iniciatīvas, kas jau ir izveidotas dalībvalstīs un darbojas efektīvi.

↓ 2007/65/EK 43. apsvēruma

- (45) Ņemot vērā audiovizuālo mediju pakalpojumu īpašo būtību, jo īpaši šo pakalpojumu ietekmi uz cilvēku uzskatu veidošanu, lietotājiem ir būtiski precīzi zināt, kurš ir atbildīgs par šo pakalpojumu saturu. Tādēļ ir svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka lietotājiem jebkurā laikā ir vienkārša un tieša piekļuve informācijai par mediju pakalpojumu sniedzēju. Katrai dalībvalstij ir jānolemj par praktiskiem aspektiem attiecībā uz to, kā var sasniegt šo mērķi, neskarot nevienu citu Kopienas tiesību aktu attiecīgos noteikumus.
-

↓ 2007/65/EK 64. apsvēruma

- (46) Tiesības cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un gados veciem cilvēkiem piedalīties un integrēties Kopienas sociālajā un kultūras dzīvē ir nedalāmi saistītas ar pieejamu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu. Veidi, kā nodrošināt pieejamību, ietver, bet ne tikai, žestu valodu, subtitrus, akustiskus aprakstus un viegli saprotamu izvēlnes vadību.
-

↓ 2007/65/EK 37. apsvēruma

- (47) "Mediju lietotājprasmē" attiecas uz iemaņām, zināšanām un izpratni, kas patērētājam ļauj izmantot plašsaziņas līdzekļus efektīvi un droši. Cilvēki ar mediju lietotājprasmī spēj veikt pamatotu izvēli, izprast satura un pakalpojumu būtību un izmantot visu iespēju klāstu, ko piedāvā jaunās komunikāciju tehnoloģijas. Tādi cilvēki var labāk aizsargāt sevi un savas ģimenes no kaitīga vai aizvainojoša satura. Tādēļ būtu jāveicina mediju lietotājprasmē visos sabiedrības slāņos un cieši jāseko progresam šajā jomā. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Ieteikums par nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi saistībā ar Eiropas audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozares konkurētspēju²⁴ jau satur vairākus iespējamus pasākumus, ar ko veicināt mediju lietotājprasmē, piemēram, skolotāju un izglītības personāla nepārtraukta izglītošana, īpaša apmācība interneta jomā, kas paredzēta bērniem, sākot no maza vecuma, tostarp stundas, kurās var piedalīties vecāki, vai arī valsts mēroga kampaņas, kas paredzētas pilsoņiem, iesaistot visus komunikāciju plašsaziņas līdzekļus, lai sniegtu informāciju par to, kā atbildīgi izmantot internetu.

²⁴ OV L 378, 27.12.2006., 72. lpp.

↓ 2007/65/EK 38. apsvēruma

- (48) Televīzijas apraides tiesības attiecībā uz pasākumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, raidorganizācijas var iegūt ekskluzīvi. Tomēr ir svarīgi veicināt plurālismu ar ziņu raidījumu veidošanu un raidījumu dažādību visā Eiropas Savienībā un ievērot principus, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā.

↓ 97/36/EK 18. apsvēruma

- (49) Ir būtiski, lai dalībvalstis varētu veikt pasākumus tiesību uz informāciju aizsardzībai un nodrošināt auditorijai plašas iespējas redzēt tādu sabiedrībai svarīgu valsts vai starptautiska mēroga notikumus kā Olimpiskās spēles, Pasaules kausa izcīņu futbolā un Eiropas futbola čempionāta televīzijas reportāžas. Šajā nozīmē dalībvalstīm saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir tiesības veikt pasākumus, lai panāktu, ka viņu jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām ir ekskluzīvas tiesības translēt šādus notikumus.

↓ 97/36/EK 19. apsvēruma

- (50) Kopienas ietvaros jāveic pasākumi, lai izvairītos no iespējamās juridiskās nenoteiktības un tirgus traucējumiem un lai saskaņotu televīzijas pakalpojumu brīvu cirkulāciju nolūkā novērst iespēju apiet valsts veiktos pasākumus vispārējo likumīgo interešu aizsardzībai.

↓ 97/36/EK 20. apsvēruma
(pielāgots)

- (51) Jo īpaši šajā direktīvā jāparedz noteikumi attiecībā uz raidorganizāciju veiktu tādu ekskluzīvu translācijas tiesību izmantošanu, kuras tās varētu būt nopirkušas attiecībā uz pasākumiem, ko par īpaši svarīgiem uzskata sabiedrība citā dalībvalstī, nevis tajā, kuras jurisdikcijā ir raidorganizācija. Lai izvairītos no spekulatīvas tiesību pirkšanas nolūkā apiet valsts pasākumus, šie noteikumi jāpiemēro attiecībā uz līgumiem, ko slēdz pēc Direktīvas 97/36/EK publicēšanas un attiecībā uz notikumiem, kas notiks pēc ieviešanas datuma. Atjaunojot līgumus, kas ir parakstīti pirms minētas direktīvas publicēšanas, tos uzskata par jauniem līgumiem.

↓ 97/36/EK 21. apsvēruma

- (52) Sabiedrībai nozīmīgi notikumi šajā direktīvā atbilst noteiktiem kritērijiem, tas ir, tie ir ievērojami notikumi, kas interesē plašu sabiedrību Eiropas Savienībā vai attiecīgā dalībvalstī, vai arī tie ir valstiski svarīgi attiecīgajā dalībvalstī un tos iepriekš organizē pasākuma organizētājs, kuram ir likumīgas tiesības pārdot tiesības attiecībā uz šo notikumu.

↓ 97/36/EK 22. apsvērum
(pielāgots)

- (53) Šajā direktīvā "brīva televīzija" nozīmē tādu programmu pārraidi sabiedriskajā vai komerckanālā, kuras sabiedrībai pieejamas bez maksas līdzās katrā dalībvalstī visplašāk izplatītajiem apraides finansēšanas modeļiem (piemēram, licences maksa un/vai pamata abonēšanas maksa attiecībā uz kabeļu televīziju).

↓ 97/36/EK 23. apsvērum
(pielāgots)

- (54) Dalībvalstis var brīvi veikt pasākumus, ko tās uzskata par piemērotiem attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem , ko raida no trešām valstīm un kas neatbilst šīs Direktīvas 2. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, ja tie atbilst Kopienas tiesībām un Kopienas starptautiskajām saistībām.

↓ 2007/65/EK 39. apsvērum

- (55) Lai garantētu pamatbrīvību saņemt informāciju un nodrošināt, ka pilnīgi un pienācīgi tiek aizsargātas skatītāju intereses Eiropas Savienībā, tiem, kas izmanto ekskluzīvas televīzijas apraides tiesības attiecībā uz pasākumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, būtu jāpiešķir citām raidorganizācijām tiesības izmantot īsus izvilkumus vispārīgos ziņu raidījumos ar taisnīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem, ņemot vērā ekskluzīvās tiesības. Šādi nosacījumi būtu jāpaziņo savlaicīgi pirms pasākuma, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, lai dotu pārējiem pietiekami daudz laika izmantot šādas tiesības. Raidorganizācijai būtu jāspēj izmantot šādas tiesības ar starpnieka palīdzību, kurš darbojas īpaši tās interesēs, izmantojot šo iespēju atbilstīgi konkrētam gadījumam. Šādus īsus izvilkumus varētu izmantot jebkurš kanāls, tostarp sporta kanāli, lai veiktu ES mēroga apraidi, un tiem nevajadzētu pārsniegt deviņdesmit sekundes. Piekļuves tiesības, lai veiktu īsus izvilkumus, būtu jāpiemēro pārrobežu kārtā tikai tad, ja tas ir nepieciešams. Tādēļ raidorganizācijai vispirms būtu jāmēģina iegūt piekļuvi no raidorganizācijas, kura veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī un kurai ir ekskluzīvas tiesības attiecībā uz konkrēto pasākumu. Vispārēju ziņu raidījuma jēdzienam nebūtu jāattiecas uz īsu izvilkumu kompilāciju izmantojumu raidījumos, kas veltīti izklaidei. Izcelsmes valsts princips būtu jāpiemēro gan īsu izvilkumu piekļuvei, gan pārraidei. Pārrobežu situācijā tas nozīmē, ka secīgi būtu jāpiemēro dažādi tiesību akti. Pirmkārt, attiecībā uz piekļuvi īsiem izvilkumiem būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā raidorganizācija, kas nodrošina sākotnējo signālu (t.i., sniedz piekļuvi), veic uzņēmējdarbību. Tā parasti ir dalībvalsts, kurā notiek attiecīgais pasākums. Ja dalībvalsts ir izveidojusi līdzvērtīgu piekļuves sistēmu attiecīgajam pasākumam, šīs dalībvalsts tiesību akti būtu jāpiemēro jebkurā gadījumā. Otrkārt, īsu izvilkumu apraides gadījumā būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā veic uzņēmējdarbību raidorganizācija, kas pārraida īsos izvilkumus.

↓ 2007/65/EK 40. apsvēruma

- (56) Šīs direktīvas prasībām attiecībā uz pieeju pasākumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, īsu ziņu reportāžu nolūkā nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā²⁵ un atbilstīgās starptautiskās konvencijas autortiesību un blakustiesību jomā. Dalībvalstīm būtu jāveicina piekļuve pasākumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, piešķirot piekļuvi raidorganizācijas signālam šīs direktīvas nozīmē. Tomēr tās var izvēlēties citus līdzvērtīgus līdzekļus šīs direktīvas nozīmē. Šāds līdzeklis, cita starpā, ir piekļuves piešķiršana minēto notikumu norises vietai pirms atļaujas piešķiršanas piekļūt signālam. Raidorganizācijām nevajadzētu liegt noslēgt sīkāk izstrādātus līgumus.

↓ 2007/65/EK 41. apsvēruma
(pielāgots)

- (57) Būtu jānodrošina, ka mediju pakalpojumu sniedzēju piekoptā prakse ziņu raidījumus, kas sniegti televīzijas tiešraidē, pēc tiešraides piedāvāt formātā pēc pieprasījuma, ir iespējama, bez tādas individuāla raidījuma veidošanas, kurā izlaisti īsi izvilkumi. Šai iespējai vajadzētu būt pieejamai vienīgi attiecībā uz identisku televīzijas pārraidītu raidījumu piegādi pēc pieprasījuma, ko veic tas pats mediju pakalpojumu sniedzējs, tāpēc šo iespēju nevar izmantot, lai pakalpojumu pēc pieprasījuma jomā veidotu jaunus uzņēmējdarbības modeļus, kuru pamatā ir īsi izvilkumi.

↓ 2007/65/EK 42. apsvēruma

- (58) Audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma atšķiras no televīzijas apraides ar to, kādas ir lietotāja izvēles un kontroles iespējas un kā šie pakalpojumi ietekmē sabiedrību²⁶. Ar to ir attaisnojama mazāk stingra regulējuma piemērošana audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma, uz kuriem attiecas tikai šīs direktīvas pamatnoteikumi.

↓ 2007/65/EK 44. apsvēruma
(pielāgots)

- (59) Likumdevējus, mediju nozari un vecākus uztrauc kaitīga satura pieejamība audiovizuālo mediju pakalpojumos. Būs arī jaunas problēmas, jo īpaši saistībā ar jauniem raidījumiem un jauniem produktiem. Tādēļ ir nepieciešami noteikumi, lai aizsargātu nepilngadīgo fizisko, garīgo un morālo attīstību, kā arī cilvēka cieņu visos audiovizuālo mediju pakalpojumos, tostarp audiovizuālos komerciālajos paziņojumos.

²⁵ OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.

²⁶ Lieta C-89/04 *Mediakabel BV* pret *Commissariaat voor de Media* [2005] *Rec.* I-4891. lpp.

↓ 2007/65/EK 45. apsvērums
(pielāgots)

- (60) Nepilngadīgo fiziskās, garīgās un morālās attīstības un cilvēku cieņas aizsardzībai veiktie pasākumi būtu rūpīgi jāaskaņo ar vārda brīvības pamattiesību, kas noteikta Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šo pasākumu, piemēram, personiskās identifikācijas numuru (PIN kodu), filtrēšanas sistēmu vai marķēšanas, izmantošanas mērķim vajadzētu būt tādām, lai nodrošinātu atbilstīgu nepilngadīgo fiziskās, garīgās un morālās attīstības aizsardzības un cilvēka cieņas aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma. Ieteikumā par nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi jau ir atzīta filtrēšanas sistēmu un marķēšanas nozīme, un tajā ir ietverti vairāki pasākumi iespējamajām darbībām nepilngadīgo labā, piemēram, sistemātiska lietotāju nodrošināšana ar efektīvu, atjaunojamu un vienkārši lietojamu filtrēšanas sistēmu brīdī, kad tie abonē pakalpojumus pie piekļuves sniedzēja vai abonē pakalpojumus, kuri jo īpaši ir paredzēti bērniem un kurus uztverot darbojas automātiska filtrēšanas sistēma.

↓ 2007/65/EK 46. apsvērums

- (61) Uz mediju pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas dalībvalstu jurisdikcijā, jebkurā gadījumā būtu jāattiecas aizliegumam izplatīt bērnu pornogrāfiju saskaņā ar Padomes 2003. gada 22. decembra Pamatlēmumu 2004/68/TI par bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu²⁷.

↓ 2007/65/EK 47. apsvērums
(pielāgots)

- (62) Nevienā no šīs direktīvas noteikumiem, kas attiecas uz nepilngadīgo fiziskās, garīgās un morālās attīstības un cilvēka cieņas aizsardzību, nav noteikti pieprasīti, lai minēto interešu aizsardzības pasākumi būtu jāīsteno, publiskām iestādēm veicot audiovizuālo mediju pakalpojumu iepriekšēju pārbaudi.

↓ 89/552/EEK 18. apsvērums
(pielāgots)

- (63) Ir vajadzīga koordinēšana, lai personām un radošajām apvienībām, kas veido kultūras programmas, atvieglotu darbības uzsākšanu un veikšanu.

²⁷ OV L 13, 20.1.2004., 44. lpp.

↓ 89/552/EEK 19. apsvērum
(pielāgots)

- (64) Noteikumu minimums visām Kopienas sabiedriskās vai privātās televīzijas pārraidēm attiecībā uz Eiropas audiovizuālajiem darbiem ir bijis līdzeklis, kā veicināt ražošanu, neatkarīgu ražošanu un izplatīšanu iepriekšminētajās nozarēs, un tas papildina citus instrumentus, kurus jau ir ierosināti vai vēl tiks ierosināti šā paša mērķa sasniegšanai.

↓ 89/552/EEK 20. apsvērum
(pielāgots)

- (65) Tāpēc dalībvalstīs jāveicina pietiekami plaša televīzijas ražojumu tirgus izveide, lai atgūtu vajadzīgos ieguldījumus, ne vien ieviešot kopējus noteikumus, kas padarītu pieejamus valstu tirgus, bet, ja vien ir iespējams un ar atbilstošiem līdzekļiem īstenojams, arī plānojot, ka Eiropas ražojumi būs dalībvalstu televīzijas pārraižu galvenā daļa. Lai būtu iespējams sekot tam, kā tiek ieviesti šie noteikumi un īstenoti mērķi, dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz ziņojums par šajā direktīvā paredzēto raidlaiku Eiropas darbiem un neatkarīgajiem ražojumiem. Aprēķinot šīs proporcijas, jāņem vērā Grieķijas Republikas un Portugāles Republikas īpašais stāvoklis. Komisijai būtu jāinformē citas dalībvalstis par iesniegtajiem ziņojumiem, vajadzības gadījumā tos papildinot ar atzinumu par pirmpārraižu īpatsvaru visā raidījumu programmā, jo īpaši salīdzinājumā ar iepriekšējos gados sasniegto, televīzijas raidorganizāciju īpašo stāvokli un konkrēto situāciju valstīs ar zemu audiovizuālās ražošanas jaudu vai ierobežojumiem valodas jomā.

↓ 97/36/EK 29. apsvērum
(pielāgots)

- (66) Uz tiem kanāliem, kuri raida citās, nevis dalībvalstu valodās, nebūtu jāattiecinā šīs direktīvas 16. un 17. panta noteikumi. Tomēr, ja šāda valoda vai valodas veido būtisku daļu, bet ne visu kanāla raidlaiku, 16. un 17. panta noteikumi nebūtu jāpiemēro attiecīgajai raidlaika daļai.

↓ 97/36/EK 30. apsvērum
(pielāgots)

- (67) Eiropas darbu proporcijas ir jāsniedz, ņemot vērā ekonomisko situāciju. Tādēļ šā mērķa sasniegšanai ir vajadzīga progresīva sistēma.

↓ 89/552/EEK 24. apsvērum
(pielāgots)

- (68) Saistības, ja iespējams tādās uzņemtās, atvēlēt daļu raidlaika no raidorganizācijām neatkarīgu veidotāju raidījumiem, veicinātu jaunu televīzijas raidījumu avotus, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu veidošanos. Tas pavērtu jaunas iespējas un noieta tirgus radošiem talantiem ar kultūru saistītās profesijās un kultūras jomā nodarbinātajiem.

↓ 2007/65/EK 48. apsvērum

- (69) Audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma ir potenciāls daļēji aizstāt televīzijas apraidi. Attiecīgi, ja iespējams, tiem jāveicina Eiropas darbu veidošana un izplatīšana, tādējādi aktīvi veicinot kultūras daudzveidību. Šādu atbalstu Eiropas darbiem varētu nodrošināt, piemēram, ar minēto pakalpojumu sniedzēju finansiālu ieguldījumu Eiropas darbu ražošanā un tiesību iegūšanā, video pēc pieprasījuma pakalpojumu katalogos rezervējot minimālo daļu Eiropas darbiem vai pievilcīgi attēlojot Eiropas darbus elektroniskajos raidījumu aprakstos. Būs svarīgi regulāri pārbaudīt, kā audiovizuālo mediju pakalpojumos piemēro noteikumus attiecībā uz Eiropas darbu veicināšanu. Turklāt saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem ziņojumiem dalībvalstis īpaši ņem vērā šādu pakalpojumu sniedzēju finansiālo ieguldījumu Eiropas darbu ražošanā un tiesību iegūšanā, Eiropas darbu daļu audiovizuālo mediju pakalpojumu katalogā, kā arī to, kā lietotāji faktiski izmanto šādu pakalpojumu sniedzēju piedāvātos Eiropas darbus.

↓ 89/552/EEK 22. apsvērum

- (70) Saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir svarīgi meklēt pienācīgus līdzekļus un kārtību, lai sekmētu šo mērķu īstenošanu nolūkā veikt tādus pasākumus, kas veicinātu Eiropas audiovizuālo darbu ražošanu un attīstību, jo īpaši valstīs ar zemu ražošanas jaudu vai ierobežotu valodas lietošanas areālu.

↓ 2007/65/EK 50. apsvērum

- (71) Īstenojot šīs direktīvas 16. panta noteikumus, dalībvalstīm būtu jāveicina tas, lai raidorganizācijas iekļautu atbilstīgu daļu Eiropas kopražojuma darbu vai Eiropas darbu, kuru izcelsme nav vietēja.

↓ 2007/65/EK 49. apsvērum

- (72) Definējot "no raidorganizācijām neatkarīgus producentus", kā minēts šīs direktīvas 17. pantā, dalībvalstīm vajadzētu atbilstīgi ņemt vērā tādus kritērijus kā īpašumtiesības ražotājfirmā un to raidījumu apjoms, kas sniegti vienai un tai pašai raidorganizācijai, kā arī sekundāro tiesību īpašumtiesības.

↓ 89/552/EEK 23. apsvēruma

- (73) Valsts atbalsta plānus ražošanas attīstībai Eiropā drīkst piemērot tiktāl, cik tie atbilst Kopienas tiesībām.
-

↓ 97/36/EK 45. apsvēruma
(pielāgots)

- (74) Mērķi atbalstīt audiovizuālās produkcijas ražošanu Eiropā var īstenot atsevišķās dalībvalstīs šo valstu audiovizuālo mediju pakalpojumu sistēmā, cita starpā, definējot sabiedrības interešu misiju noteiktiem mediju pakalpojumu sniedzējiem , ietverot pienākumu būtiski veicināt ieguldījumus Eiropas darbu veidošanai.
-

↓ 97/36/EK 27. apsvēruma
(pielāgots)

- (75) Mediju pakalpojumu sniedzēji , programmu veidotāji, producenti, autori un citi eksperti būtu jārosina veidot sīkāk izstrādātas koncepcijas un stratēģijas nolūkā attīstīt Eiropas audiovizuālās mākslas filmas, kas ir adresētas starptautiskai auditorijai.
-

↓ 2007/65/EK 51. apsvēruma

- (76) Ir svarīgi nodrošināt, ka kinematogrāfiskos darbus pārraida laikos, kas ir saskaņoti starp tiesību īpašniekiem un mediju pakalpojumu sniedzējiem.
-

↓ 97/36/EK 32. apsvēruma
(pielāgots)

- (77) Jautājums par īpašu laika sadalījumu katra veida kinematogrāfisko darbu demonstrēšanai, pirmām kārtām ir jautājums, kurš jāizšķir, slēdzot līgumus starp ieinteresētajām pusēm vai iesaistītajiem profesionāļiem.
-

↓ 89/552/EEK 26. apsvēruma

- (78) Lai atļautu īstenot aktīvu, konkrētai valodai labvēlīgu politiku, dalībvalstis var brīvi noteikt sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus atkarībā no valodas kritērijiem, ja vien šie noteikumi saskan ar Kopienas tiesībām un jo īpaši nav piemērojami citās dalībvalstīs veidoto raidījumu retranslācijai.

↓ 2007/65/EK 52. pants

- (79) Audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma pieejamība palielina patērētāju izvēli. Tādēļ nav nedz pamatoti, nedz arī saprātīgi no tehniskā viedokļa ieviest sīki izstrādātus noteikumus, lai reglamentētu audiovizuālus komerciālus paziņojumus attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma. Tomēr visiem audiovizuāliem komerciālajiem paziņojumiem būtu jāatbilst ne tikai identifikācijas noteikumiem, bet arī kvalitatīvo noteikumu pamatnosacījumiem, lai skaidri atbilstu sabiedriskās kārtības mērķiem.

↓ 2007/65/EK 54. apsvērums

- (80) Kā atzinusi Komisija savā skaidrojošajā paziņojumā par atsevišķiem reklāmas noteikumu aspektiem direktīvā par televīziju bez robežām²⁸, jaunu reklāmas paņēmieni attīstība un jauninājumi tirgzinībās ir radījuši jaunas efektīvas iespējas audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem tradicionālajos apraides pakalpojumos, potenciāli veicinot labāku konkurenci līdzvērtīgos apstākļos ar novatoriskiem pakalpojumiem pēc pieprasījuma.

↓ 2007/65/EK 55. apsvērums
(pielāgots)

- (81) Komerciālā un tehnoloģiju attīstība sniedz lietotājiem lielāku izvēli un atbildību, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus. Lai saglabātu samērību ar vispārējas nozīmes mērķiem, regulējumā būtu jāpieļauj noteikta elastības pakāpe attiecībā uz televīzijas apraidi. Atdalīšanas princips būtu jāattiecinā tikai uz televīzijas reklāmu un televeikalu, ☒ un ☒ produktu izvietošana būtu jāatļauj noteiktos apstākļos, ja vien dalībvalsts nav nolēmusi citādi. Tomēr, ja produkti tiek izvietoti slēptā veidā, to izvietošana būtu jāaizliedz. Atdalīšanas princips nedrīkst aizkavēt jaunu reklāmas paņēmieni izmantošanu.

↓ 2007/65/EK 56. apsvērums
(pielāgots)

- (82) Neatkarīgi no prakses, uz ko attiecas šī direktīva, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem²⁹, piemēro attiecībā uz tādu negodīgu komercpraksi kā maldināšana un agresīva darbība, kas sastopama audiovizuālo mediju pakalpojumos. Turklāt, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvai 2003/33/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu reklāmu un ar to

²⁸ OV C 102, 28.4.2004., 2. lpp.

²⁹ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

saistīto sponsordarbību³⁰, ar kuru aizliedz cigarešu un citu tabakas izstrādājumu reklāmu un sponsorēšanu drukātajos plašsaziņas līdzekļos, informācijas sabiedrības pakalpojumos un radioapraidē, nebūtu jāskar šī Direktīva, ņemot vērā audiovizuālo mediju pakalpojumu raksturīgās īpašības. Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm³¹, 88. panta 1. punktu, ar kuru aizliedz reklamēt noteiktas zāles plašākai sabiedrībai, piemēro, neskarot šīs Direktīvas 21. pantu, kā norādīts minētā panta 5. punktā. Turklāt šai direktīvai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem³².

↓ 89/552/EEK 27. apsvēruma

- (83) Lai nodrošinātu televīzijas skatītāju kā patērētāju interešu pilnīgu un pienācīgu aizsardzību, ir būtiski televīzijas reklāmu pakļaut noteikumu un standartu minimumam un dalībvalstīm ir jāaglabā tiesības noteikt sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus un atsevišķos gadījumos izvirzīt atšķirīgus nosacījumus televīzijas raidorganizācijām, kas atrodas to jurisdikcijā.

↓ 89/552/EEK 28. apsvēruma
(pielāgots)

- (84) Dalībvalstīm, pienācīgi ievērojot Kopienas tiesības un attiecībā uz pārraidēm, kas ir domātas uztveršanai tikai valsts teritorijā un nav ne tieši, ne netieši uztveramas vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, būtu jārada iespēja noteikt citādus reklāmas ievietošanas nosacījumus un citādu reklāmas apjomu šo konkrēto pārraižu veicināšanai.

↓ 2007/65/EK 57. apsvēruma
(pielāgots)

- (85) Ņemot vērā to, ka arvien palielinās skatītāju iespējas izvairīties no reklāmas, izmantojot jaunas tehnoloģijas, piemēram, ciparu videoierakstu iekārtas, kā arī pieaugošo izvēli kanālu ziņā, nav pamatoti ieviest sīki izstrādātu regulējumu attiecībā uz reklāmas ievietošanu nolūkā aizsargāt skatītājus. Lai gan pieļaujama reklāmas daudzums stundā nebūtu jāpalielina , raidorganizācijām ar šo direktīvu būtu jānodrošina rīcības elastība attiecībā uz reklāmas ievietošanu, ja tas pārmērīgi neietekmē raidījumu viengabalainību.

³⁰ OV L 152, 20.6.2003., 16. lpp.

³¹ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

³² OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

↓ 2007/65/EK 58. apsvērum
(pielāgots)

- (86) Šī direktīva ir paredzēta, lai nodrošinātu Eiropas televīzijas specifiskās īpatnības, saskaņā ar ko reklāmu vislabāk iekļauj starp raidījumiem, un tādējādi ierobežo to, ka tiek pārtraukta kinematogrāfisko darbu un televīzijas filmu, kā arī dažu tādu raidījumu kategoriju pārraidīšana, kurās nepieciešama īpaša aizsardzība.

↓ 2007/65/EK 59. apsvērum
(pielāgots)

- (87) Būtu jānosaka 20 % televīzijas reklāmas laika un televeikala apjoma vienā stundā ierobežojums, ko piemēro arī visizdevīgākajā radīšanas laikā. Televīzijas reklāmas laika jēdzienu būtu jāsaprot kā televīzijas reklāmu šīs direktīvas 1. panta 1. punkta i) apakšpunkta nozīmē, kas nepārsniedz divpadsmit minūtes.

↓ 89/552/EEK 29. apsvērum
(pielāgots)

- (88) Ir jāaizliedz visu veidu audiovizuālo mediju komunikācija, kura popularizē cigaretes un citus tabakas izstrādājumus, tostarp arī netieša audiovizuālā mediju komunikācija, kurā tabakas izstrādājums nav minēts tieši, bet ir mēģināts apiet aizliegumu, audiovizuālā mediju komunikācijā izmantojot firmas nosaukumu, simboliku vai citas būtiskas tabakas izstrādājumu pazīmes vai rādot darbības, kas pazīstamas vai saistītas galvenokārt ar šādu izstrādājumu ražošanu vai izplatīšanu.

↓ 89/552/EEK 30. apsvērum
(pielāgots)

- (89) Ir arī jāaizliedz jebkāda audiovizuālo mediju komunikācija zālēm un ārstniecībai, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā raidorganizācija atrodas, ir atļauta tikai pēc ārsta norādījuma, un ir jānosaka stingri kritēriji alkohola reklāmai televīzijā.

↓ 2007/65/EK 60. apsvērum

- (90) Slēpts audiovizuāls komerciāls paziņojums ir ar šo direktīvu aizliegta prakse, jo tas negatīvi ietekmē patērētājus. Slēptu audiovizuālu komerciālu paziņojumu aizliegums neattiecas uz likumīgu produktu izvietojumu atbilstīgi šai direktīvai, ja skatītājs ir adekvāti informēts par produktu izvietojuma esamību. To var darīt, norādot uz to, ka produktu izvietojuma notiek konkrētā raidījumā, piemēram, izmantojot neitrālu logotipu.

↓ 2007/65/EK 61. apsvērums
(pielāgots)

- (91) Produktu izvietojumu izmanto kinematogrāfiskos darbos un audiovizuālajos darbos, kas veidoti televīzijai. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus un tādējādi palielinātu Eiropas mediju nozares konkurētspēju, ir nepieciešami noteikumi attiecībā uz produktu izvietojumu. Šajā direktīvā noteiktajai produktu izvietojuma definīcijai būtu jāattiecas uz jebkuru audiovizuāla komerciālā paziņojuma veidu, kurā iekļauta atsauce uz produktu, pakalpojumu vai to preču zīmi, parādot to raidījumā, par samaksu vai līdzīgu atlīdzību. Preču vai pakalpojumu nodrošināšana bez maksas, piemēram, piešķirot ražotāju aksesuārus vai balvas, būtu jāuzskata par produktu izvietojumu vienīgi tad, ja attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem ir ievērojama vērtība. Uz produkta izvietojumu attiecināmi tie paši kvalitatīvie noteikumi un ierobežojumi, kas piemērojami attiecībā uz audiovizuālu komerciālu paziņojumu. Izšķirošais kritērijs, ar kura palīdzību atšķir sponsorēšanu no produktu izvietojuma, ir tas, ka produktu izvietojumā atsauce uz produktu ir iestrādāta raidījuma darbībā, tādēļ šīs direktīvas 1. panta 1. punkta m) apakšpunkta definīcijā ir lietots vārds "raidījumā" lokatīva locījumā. Turpretī atsauci uz sponsoru var parādīt programmas laikā, bet tā nav integrēta sižetā.

↓ 2007/65/EK 62. apsvērums

- (92) Principā produktu izvietojuma būtu jāaizliedz. Tomēr attiecībā uz dažiem raidījumu veidiem ir pieļaujamas atkāpes, pamatojoties uz atļautās izvietojuma sarakstu. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām pilnībā vai daļēji atteikties no šīm atkāpēm, piemēram, atļaujot produktu izvietojumu vienīgi raidījumos, kas nav ekskluzīvi ražoti minētajā dalībvalstī.

↓ 2007/65/EK 63. apsvērums

- (93) Turklāt sponsorēšanai un produktu izvietojumam vajadzētu būt aizliegtai, ja tā ietekmē raidījumu saturu tā, ka ir skarta mediju pakalpojumu sniedzēja atbildība un redakcionālā neatkarība. Tas attiecas uz tematisko produktu izvietojumu.

↓ 2007/65/EK 65. apsvērums
(pielāgots)

- (94) Saskaņā ar pienākumiem, kas dalībvalstīm noteikti Līgumā, tās ir atbildīgas par šīs direktīvas efektīvu īstenošanu. Tās var brīvi izvēlēties atbilstīgus instrumentus saskaņā ar to tiesiskajām tradīcijām un izveidotajām struktūrām, un jo īpaši izvēlēties kompetento neatkarīgo regulējošo struktūru formu, lai tās varētu veikt savu darbu saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu neatkarīgi un caurskatāmi . Konkrētāk, dalībvalstu izvēlētajiem instrumentiem vajadzētu veicināt mediju plurālismu.

↓ 2007/65/EK 66. apsvērums
(pielāgots)

- (95) Ir vajadzīga cieša dalībvalstu kompetento regulējošo struktūru un Komisijas sadarbība, lai nodrošinātu pareizu šīs direktīvas piemērošanu. Tāpat jo īpaši svarīga ir dalībvalstu un to regulējošo struktūru sadarbība saistībā ar ietekmi, ko raidorganizācijas, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, varētu radīt citā dalībvalstī. Ja valsts tiesību aktos ir paredzētas licencēšanas procedūras un ja ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts, ir vēlams, lai attiecīgās struktūras savā starpā sazinātos, pirms tās izsniedz šādu licenci. Šai sadarbībai būtu jāattiecas uz visām jomām, kuras koordinē šī direktīva.

↓ 97/36/EK 39. apsvērums
(pielāgots)

- (96) Ir skaidri jānosaka , ka pašreklāma ir īpaša reklāmas forma, kurā raidorganizācija atbalsta pati savu produkciju, pakalpojumus, programmas vai kanālus. Jo īpaši reklāmkadri, kas veidoti no programmu fragmentiem, jāuzskata par programmām.

↓ 97/36/EK 34. apsvērums
(pielāgots)

- (97) Dienas raidlaikam, kas veltīts raidorganizācijas paziņojumiem par pašas programmām un palīgproduktiem, kas atvasināti tieši no šīm programmām, vai valsts paziņojumiem un aicinājumiem ziedot, būtu jābūt bez maksas, tas nav jāiekļauj maksimālajā dienas vai stundas raidlaika apjomā, ko atvēl reklāmai un televēikalam.

↓ 97/36/EK 35. apsvērums
(pielāgots)

- (98) Lai izvairītos no konkurences traucējumiem, šie ierobežojumi būtu jāattiecina tikai uz paziņojumiem, kas attiecas uz produktiem, kam ir divējāds raksturs, jo tie ir gan palīgprodukti, gan arī tieši atvasināti no attiecīgās programmas. Termins "palīgprodukti" attiecas uz produktiem, kas ir īpaši veidoti, lai dotu skatītājiem iespēju gūt lielāku labumu no šīm programmām vai varētu paši tajās piedalīties.

↓ 97/36/EK 36. apsvērums
(pielāgots)

- (99) Nolūkā attīstīt televeikalu — ekonomiski svarīgu darbību operatoriem kopumā un preču un pakalpojumu labu noietu Kopienā — ir būtiskino drošināt patērētāju augsta līmeņa aizsardzību, izstrādājot atbilstīgus standartus, kas nosaka šādu raidījumu formu un saturu.

↓ 97/36/EK 37. apsvērums

- (100) Kompetentām valsts iestādēm, pārraugot attiecīgu noteikumu ieviešanu, ir svarīgi spēt atšķirt, pirmkārt, attiecībā uz kanāliem, kas nav pilnībā veltīti televeikalam, raidlaiku, kas atvēlēts televeikalam, reklāmas klipiem un citām reklāmas formām laikā starp citiem raidījumiem, un, otrkārt, raidlaiku, kas veltīts tieši televeikala skatlogam. Tādēļ ir nepieciešami un pietiekami, lai katra televeikala skatlogs būtu skaidri iezīmēts ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem vismaz šā skatloga pārraidīšanas sākumā un beigās.

↓ 97/36/EK 38. apsvērums
(pielāgots)

- (101) Šī direktīva būtu jāpiemēro kanāliem, kas veltīti vienīgi televeikalam vai pašreklāmai, bez tādiem ierastiem programmas elementiem kā ziņas, sporta pārraides, mākslas filmas, dokumentālās filmas, teātra izrādes, tikai šī direktīvas mērķiem un neierobežojot citu Kopienas instrumentu piemērošanu šādiem kanāliem.

↓ 89/552/EEK 33. apsvērums

- (102) Kaut gan televīzijas raidorganizācijas parasti programmās cenšas nodrošināt faktu un notikumu patiesu atspoguļojumu, tomēr ir svarīgi, lai tās tiktu pakļautas īpašām saistībām attiecībā uz tiesībām uz atbildi vai tiesiskās aizsardzības līdzekli tā, lai jebkura persona, kuras likumīgās intereses ir aizskartas ar izteikumu kādā televīzijas raidījumā, varētu saņemt šādu atbildi vai tiesisko aizsardzību.

↓ 2007/65/EK 53. apsvēruma

- (103) Tiesības uz atbildi ir atbilstīgs tiesiskās aizsardzības līdzeklis televīzijas apraides jomā un to varētu piemērot arī tiešsaistes videi. Ieteikumā par nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi jau ir iekļautas piemērotas pamatnostādnes, lai īstenotu pasākumus valsts tiesību jomā vai praksē, ar kuriem pietiekami varētu nodrošināt tiesības uz atbildi vai vienlīdz iedarbīgus aizsardzības līdzekļus saistībā ar tiešsaistes mediju jomu.

↓ 2007/65/EK 67. apsvēruma

- (104) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, radīt telpu bez iekšējām robežām attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, vienlaicīgi nodrošinot augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz vispārējās intereses mērķiem, jo īpaši saistībā ar nepilngadīgo aizsardzību un cilvēka cieņas aizsardzību, kā arī veicinot tiesības cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

↓

- (105) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem to direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts I pielikuma B daļā,

↓ 89/552/EEK

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Definīcijas

↓ 2007/65/EK 1. pants, 2. punkts

1. pants

1. Šajā direktīvā piemēro sekojošas definīcijas:

a) “audiovizuālo mediju pakalpojums” ir:

↓ 2007/65/EK 1. pants, 2. punkts
(pielāgots)

- i) pakalpojums atbilstīgi Līguma 49. un 50. pantam, uz kuru attiecināma mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionāla atbildība un kura galvenais nolūks ir nodrošināt plašākai sabiedrībai raidījumus, lai to informētu, izklaidētu vai izglītotu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē. Šādi audiovizuālo mediju pakalpojumi ir vai nu televīzijas apraide, kā definēts ☒ šī punkta ☒ e) apakšpunktā, vai arī audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma, kā definēts ☒ šī punkta ☒ g) apakšpunktā;
-

↓ 2007/65/EK 1. pants, 2. punkts

- ii) audiovizuāls komerciāls paziņojums;
- b) “raidījums” ir kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas veido atsevišķu vienību programmā vai katalogā, kuru izveido mediju pakalpojumu sniedzējs un kura forma un saturs ir pielīdzināmi televīzijas apraides formai un saturam. Raidījumi ir, piemēram, pilnmetrāžas filmas, sporta pasākumi, situāciju komēdijas, dokumentālās filmas, bērniem paredzēti raidījumi un oriģinālfilmās;

- c) “redakcionāla atbildība” ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju, kuru nodrošina vai nu hronoloģisku raidījumu programmu televīzijas pārraižu gadījumā, vai arī katalogā, ja tie ir audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma. Redakcionāla atbildība ne vienmēr ietver juridisku atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz saturu vai sniegtajiem pakalpojumiem;
- d) “mediju pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo mediju pakalpojuma audiovizuālā satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts;
- e) “televīzijas apraide” (t.i., lineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu vienlaicīgai skatīšanai, pamatojoties uz raidījumu programmu;
- f) “raidorganizācija” ir mediju pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz televīzijas apraidi;
- g) “audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma” (t.i., nelineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojumi, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu skatīšanai brīdī, ko izvēlēties lietotājs un pēc lietotāja individuāla lūguma, pamatojoties uz mediju pakalpojuma sniedzēja piedāvātu raidījumu katalogu;
- h) “audiovizuāls komerciālais paziņojums” ir attēli ar skaņu vai bez tās, kas ir paredzēti, lai tieši vai netieši reklamētu fizisku vai juridisku personu, kas veic saimniecisko darbību, preces, pakalpojumus vai tēlu. Šādi attēli pavada raidījumu vai ir iekļauti raidījumā par samaksu vai līdzīgu atlīdzību vai pašreklāmas nolūkā. Audiovizuālu komerciālu paziņojumu veidi ir, cita starpā, televīzijas reklāma, sponsorēšana, televeikals un produktu izvietošana;
- i) “televīzijas reklāma” ir jebkurš paziņojums raidījumā vai nu par samaksu, vai līdzīgu atlīdzību vai valsts vai privāta uzņēmuma, vai fiziskas personas raidījums pašreklāmas nolūkā sakarā ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju, lai veicinātu preču vai pakalpojumu, to skaitā nekustamā īpašuma, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu;
- j) “slēpts audiovizuāls komerciāls paziņojums” ir preču, pakalpojumu, nosaukuma, preču zīmes, preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja darbību atveidojums raidījumos, kad šādu atveidojumu mediju pakalpojumu sniedzējs ir iecerējis kā reklāmu un kas varētu maldināt skatītāju par tā būtību. Šāds atveidojums jo īpaši uzskatāms par apzinātu, ja tas ir par maksu vai līdzīgu atlīdzību;
- k) “sponsorēšana” ir jebkurš tāda valsts vai privāta uzņēmuma vai fiziskas personas, kas nav iesaistīta audiovizuālu pakalpojumu sniegšanā vai audiovizuālu darbu veidošanā, ieguldījums audiovizuālo mediju pakalpojumu vai raidījumu finansēšanā nolūkā popularizēt savu nosaukumu, preču zīmi, tēlu, darbību vai ražojumus;
- l) “televeikals” ir tiešs piedāvājums, pārraidīts sabiedrībai nolūkā piedāvāt preces vai pakalpojumus, to skaitā nekustamo īpašumu, tiesības un pienākumus, par atlīdzību;

- m) “produktu izvietošana” ir jebkurš audiovizuāla komerciālā paziņojuma veids, kurš sastāv no produktu, pakalpojumu vai tā preču zīmju iekļaušanas vai kurš sastāv no atsaucēm uz tiem, demonstrējot to raidījumā par maksu vai līdzīgu atlīdzību;
- n) “Eiropas darbi” ir šādi:
 - i) darbi, kuri ir tapuši dalībvalstīs;
 - ii) darbi, kuri ir tapuši Eiropas trešās valstīs, kas ir pievienojušās Eiropas Padomes Eiropas konvencijai par pārrobežu televīziju, un kuri atbilst 3. punkta nosacījumiem;
 - iii) kopražojuma darbi saskaņā ar nolīgumiem audiovizuālajā nozarē, kas noslēgti starp Kopienu un trešām valstīm un atbilst minēto nolīgumu nosacījumiem.

2. 1. punkta n) apakšpunkta ii) un iii) daļas noteikumus piemēro ar nosacījumu, ka darbiem, kas tapuši dalībvalstīs, attiecīgajā trešā valstī nepiemēro diskriminējošus pasākumus.

3. 1. punkta n) apakšpunkta i) un ii) daļā minētie darbi ir darbi, kurus galvenokārt veidojuši autori un darba ņēmēji, kuri dzīvo vienā vai vairākās 1. punkta n) apakšpunkta i) un ii) daļā minētajās valstīs, ar noteikumu, ka tie atbilst vienam no trim šādiem nosacījumiem:

↓ 2007/65/EK 1. pants, 2. punkts
(pielāgots)

- i) tos ir veidojis viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;
- ii) darbu veidošanu pārrauga un faktiski kontrolē viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;

↓ 2007/65/EK 1. pants, 2. punkts

- iii) šo valstu sadarbības partneru ieguldījums kopražošanas kopējos izdevumos ir dominējošs, un kopražojumu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību kādā citā valstī.

4. Darbus, kas nav Eiropas darbi 1. punkta n) apakšpunkta vai 2. punkta nozīmē, bet ir tapuši pēc divpusējiem kopražošanas līgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm, uzskata par Eiropas darbiem, ja līdzproducenti no Kopienas nodrošina lielāko kopējo ražošanas izmaksu daļu un ražošanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību teritorijā, kura atrodas ārpus dalībvalstīm.

↓ 89/552/EEK

II NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

↓ 2007/65/EK 1. pants, 3. punkts

2. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visi tās jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālo mediju pakalpojumi atbilstu šīs dalībvalsts tiesību sistēmas noteikumiem, ko piemēro plašākai sabiedrībai paredzētiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 3. punkts
(pielāgots)

2. Šajā direktīvā dalībvalsts jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ir viens no sekojošajiem :

- a) tie mediju pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu;
 - b) tie mediju pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas 4. punkts.
-

↓ 2007/65/EK 1. pants, 3. punkts

3. Šajā direktīvā uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību dalībvalstī šādos gadījumos:

- a) mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir šajā dalībvalstī, un redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem minētajā dalībvalstī;
- b) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir vienā dalībvalstī, bet redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem citā dalībvalstī, tad uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā darbojas audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa. Ja audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa darbojas katrā no šīm dalībvalstīm, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir tā galvenais birojs. Ja nevienā no šīm dalībvalstīm nedarbojas audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā iesaistītā

darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā tas pirmo reizi sāka darbību saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tā uztur stabilu un efektīvu saikni ar šīs dalībvalsts ekonomiku;

- c) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir dalībvalstī, bet lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem trešā valstī vai arī otrādi, uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka šajā dalībvalstī darbojas nozīmīga daļa audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka.

4. Uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzēji, kam nav piemērojami 3. punktā minētie noteikumi, atrodas dalībvalsts jurisdikcijā šādos gadījumos:

- a) tie izmanto satelīta raidošo zemesstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī;
- b) kaut gan tie neizmanto satelīta raidošo zemesstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī, tie izmanto tā satelīta resursus, kas pieder šai dalībvalstij.

5. Ja to, kuras dalībvalsts jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, nevar noteikt saskaņā ar 3. un 4. punktu, kompetentā dalībvalsts ir tā, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Līguma 43. līdz 48. panta nozīmē.

6. Šī direktīva nav piemērojama audiovizuālo mediju pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai trešās valstīs un ko tieši vai netieši ar standarta galaiekārtām neuztver auditorija vienā vai vairākās dalībvalstīs.

↓ 97/36/EK 1. pants, 3. punkts

3. pants

↓ 2007/65/EK 1. pants, 4. punkts,
a) apakšpunkts

1. Dalībvalstis nodrošina uztveršanas brīvību un savā teritorijā neierobežo audiovizuālo mediju pakalpojumu retranslāciju no citām dalībvalstīm to apsvērumu dēļ, kas attiecas uz jomām, kuras koordinē ar šo direktīvu.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 4. punkts,
b) apakšpunkts

2. Attiecībā uz televīzijas apraidi dalībvalstis uz laiku var atkāpties no 1. punkta, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

- a) no citas dalībvalsts raidīts televīzijas raidījums nepārprotami, nopietni un būtiski pārkāpj 27. panta 1. vai 2. punktu un/vai 6. pantu;

↓ 97/36/EK 1. pants, 3. punkts

- b) iepriekšējo 12 mēnešu laikā raidorganizācija vismaz divreiz ir pārkāpusi a) apakšpunktā minēto noteikumu(-us);
- c) attiecīgā dalībvalsts rakstiski ir paziņojusi raidorganizācijai un Komisijai par iespējamiem pārkāpumiem un par tās nodomu atbilstīgi rīkoties, ja šādi pārkāpumi atkal atkārtotos;
- d) apspriešanās ar raidītāju dalībvalsti un Komisiju 15 dienu laikā no c) apakšpunktā minētā paziņojuma iesniegšanas nav noslēgusies ar izlīgumu, un iespējamais pārkāpums turpinās.

Divu mēnešu laikā pēc paziņojuma par dalībvalsts veiktajiem pasākumiem Komisija izlemj, vai šie pasākumi atbilst Kopienas tiesību aktiem. Ja tā izlemj, ka neatbilst, dalībvalstij prasa steidzami izbeigt attiecīgos pasākumus.

3. 2. punkts neierobežo nevienu procedūru, tiesiskās aizsardzības līdzekli vai sankciju par attiecīgajiem pārkāpumiem dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir attiecīgā raidorganizācija.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 4. punkts,
c) apakšpunkts

4. Attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma dalībvalstis var veikt pasākumus, lai atkāptos no 1. punkta saistībā ar konkrētu pakalpojumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pasākumi ir:
 - i) nepieciešami viena no šādiem iemesliem dēļ:
 - sabiedriskā kārtība, jo īpaši kriminālpārkāpumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana un kriminālvajāšana, ietverot nepilngadīgo aizsardzību un cīņu pret naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ un personu cieņas aizskaršanu attiecībā uz individuālām personām;
 - sabiedrības veselības aizsardzība;
 - sabiedrības drošība, ietverot valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu;
 - patērētāju aizsardzība, ietverot ieguldītāju aizsardzību;
 - ii) pieņemti pret audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma, kas ierobežo i) daļā minētos mērķus vai kas rada nopietnu un īpaši nopietnu risku, ka tie varētu ierobežot šos mērķus;
 - iii) samērīgi ar šiem mērķiem;

b) pirms attiecīgo pasākumu pieņemšanas, neskarot tiesas procesus, tostarp iepriekšējo izmeklēšanu un darbības, kas veiktas saskaņā ar kriminālizmeklēšanu, dalībvalsts ir:

- i) prasījusi dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, veikt pasākumus, un tā šādus pasākumus nav veikusi, vai tie bijuši nepiemēroti;
- ii) ir paziņojusi Komisijai un tai dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, par savu nodomu veikt šādus pasākumus.

5. Dalībvalsts steidzamības gadījumā var atkāpties no 4. punkta b) apakšpunktā minētajiem noteikumiem. Šādā gadījumā par pasākumiem visīsākajā iespējamajā laikā paziņo Komisijai un dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, norādot iemeslu, kādēļ dalībvalsts uzskata, ka gadījums ir steidzams.

6. Neierobežojot iespēju dalībvalstīm veikt 4. un 5. punktā minētos pasākumus, Komisija pārbauda paziņoto pasākumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem īsākajā iespējamajā laikā. Ja tā secina, ka pasākumi neatbilst Kopienas tiesībām, Komisija attiecīgajai dalībvalstij lūdz atturēties no ierosināto pasākumu pieņemšanas vai nekavējoties pārtraukt attiecīgos pasākumus.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 5. punkts

4. pants

1. Dalībvalstis patur tiesības pieprasīt, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ievērotu sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus jomās, kuras koordinē šī direktīva, ja šādi noteikumi ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem.

2. Ja dalībvalsts:

- a) ir izmantojusi brīvas izvēles iespēju saskaņā ar 1. punktu pieņemt sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus vispārējo sabiedrības interešu jomā; un
- b) novērtē, ka raidorganizācija citas dalībvalsts jurisdikcijā veic televīzijas apraidi, kas pilnībā vai galvenokārt ir vērsta uz tās teritoriju,

tā var sazināties ar dalībvalsti, kuras jurisdikcijā ir attiecīgā raidorganizācija, lai panāktu abpusēji pieņemamu risinājumu problēmām, kas radušās. Saņemot pamatotu lūgumu no pirmās minētās dalībvalsts, jurisdikcijas dalībvalsts lūdz raidorganizāciju ievērot attiecīgos noteikumus vispārējo sabiedrības interešu jomā. Jurisdikcijas dalībvalsts divos mēnešos informē pirmo dalībvalsti par rezultātiem, kas panākti saistībā ar minēto lūgumu. Jebkura no abām dalībvalstīm var aicināt kontaktkomiteju, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu, izskatīt attiecīgo lietu.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 5. punkts
(pielāgots)

3. Pirmā dalībvalsts var pieņemt atbilstīgus pasākumus pret attiecīgo raidorganizāciju, ja tā izvērtē, ka .

- a) rezultāti, kas panākti, piemērojot 2. punktu, nav apmierinoši; un
- b) attiecīgā raidorganizācija veic uzņēmējdarbību jurisdikcijas dalībvalstī, lai apietu stingrākus noteikumus jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, un kas būtu piemērojami, ja minētā raidorganizācija veiktu uzņēmējdarbību pirmajā dalībvalstī.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 5. punkts

Šādi pasākumi ir objektīvi nepieciešami, tos piemēro nediskriminējoši un samērīgi noteiktajiem mērķiem.

4. Dalībvalstis var veikt pasākumus atbilstīgi 3. punktam tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) tā ir paziņojusi Komisijai un tai dalībvalstij, kurā raidorganizācija veic uzņēmējdarbību, par savu nodomu veikt šādus pasākumus, vienlaikus sniedzot pamatojumu iemesliem, uz kā balstās tās novērtējums; un
- b) Komisija ir nolēmusi, ka šie pasākumi atbilst Kopienas tiesību aktiem, un jo īpaši, ka pasākumus piemērojušās dalībvalsts novērtējums saskaņā ar 2. un 3. punktu ir pareizi pamatots.

5. Komisija pieņem lēmumu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad tā saņēmusi paziņojumu, kas paredzēts 4. punkta a) apakšpunktā. Ja Komisija nolemj, ka pasākumi neatbilst Kopienas tiesību aktiem, attiecīgā dalībvalsts atturas no ierosināto pasākumu veikšanas.

6. Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji efektīvi izpildītu šīs direktīvas noteikumus.

7. Dalībvalstis veicina kopregulēšanas un/vai pašregulēšanas režīmus valsts mērogā šīs direktīvas koordinētajās jomās, ciktāl to ļauj to attiecīgās tiesību sistēmas. Šie režīmi ir tādi, ka tos plaši atzīst galvenās ieinteresētās puses attiecīgajās dalībvalstīs un tie nodrošina efektīvu īstenošanu.

8. Direktīvu 2000/31/EK piemēro, izņemot gadījumus, ja vien šajā direktīvā paredzēts citādi. Ja rodas kolīzija starp Direktīvas 2000/31/EK noteikumu un šīs direktīvas noteikumu, prevalē šīs direktīvas noteikumi, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

III NODAĻA

Noteikumi, ko piemēro visiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem

5. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie audiovizuālo pakalpojumu sniedzēji ļauj pakalpojuma saņēmējiem vienkārši, tieši un pastāvīgi piekļūt vismaz šādai informācijai:

- a) mediju pakalpojumu sniedzēja nosaukums;
- b) ģeogrāfiskā adrese, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību;
- c) mediju pakalpojumu sniedzēja dati, tostarp tā elektroniskā pasta adrese vai tīmekļa vietne, kas ļauj sazināties ar to ātri tiešā un efektīvā veidā;
- d) attiecīgos gadījumos – kompetentā regulējošā vai pārraudzības struktūra.

6. pants

Dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka audiovizuālo mediju pakalpojumi, kurus nodrošina to jurisdikcijā esoši mediju pakalpojumu sniedzēji, nesatur naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ.

7. pants

Dalībvalstis veicina to, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji nodrošinātu, ka viņu sniegtos pakalpojumus pakāpeniski dara pieejamus cilvēkiem, kam ir redzes vai dzirdes traucējumi.

8. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji nepārraida kinematogrāfiskos darbus ārpus laika, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem.

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju nodrošinātie audiovizuālie komerciālie paziņojumi atbilst šādām prasībām:

- a) audiovizuālie komerciālie paziņojumi ir uzreiz atpazīstami. Slēpti audiovizuāli komerciālie paziņojumi ir aizliegti;
- b) audiovizuālos komerciālajos paziņojumos neizmanto metodes, kas iedarbojas uz zemapziņu;
- c) audiovizuālos komerciālajos paziņojumos:
 - i) neaizskar cilvēka cieņu;
 - ii) neietver un nepopularizē diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģiskās piederības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
 - iii) nemudina uz rīcību, kas apdraud veselību vai drošību;
 - iv) nemudina uz rīcību, kas var spēcīgi kaitēt vides aizsardzībai;
- d) ir aizliegti visi cigarešu un citu tabakas izstrādājumu audiovizuālu komerciālo paziņojumu veidi;
- e) audiovizuālus komerciālos paziņojumus par alkoholiskajiem dzērieniem nevērš konkrēti uz nepilngadīgo auditoriju, un tajos neveicina šādu dzērienu pārmērīgu lietošanu;
- f) audiovizuāli komerciāli paziņojumi par zālēm un ārstēšanu, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, pieejami tikai pēc ārsta norādījuma, ir aizliegti;
- g) audiovizuāli komerciālie paziņojumi nerada fizisku vai morālu kaitējumu nepilngadīgajiem. Tādēļ ar šādiem paziņojumiem tieši nepārliecina nepilngadīgos iegādāties vai nomāt preces vai pakalpojumus, izmantojot viņu pieredzes trūkumu vai lētticību, tieši neiedrošina viņus pārliecināt savus vecākus vai citus iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus, neizmanto nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām vai nepamatoti neparāda nepilngadīgos bīstamās situācijās.

2. Dalībvalstis un Komisija veicina to, lai mediju pakalpojumu sniedzēji izstrādātu rīcības kodeksus attiecībā uz nepieņemamiem audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, kas ir iekļauti bērniem paredzētajos raidījumos vai pavada tos un kas ir veltīti pārtikai un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas, kam ir noteikta uzturvērtība vai fizioloģiska ietekme, jo īpaši tādas vielas kā tauki, taukskābes, sāls/soda un cukuri, kuru pārmērīga lietošana uzturā nav ieteicama.

10. pants

1. Audiovizuālo mediju pakalpojumi vai raidījumi, kas tiek sponsorēti, atbilst šādām prasībām:

- a) to saturu un – televīzijas apraides gadījumā – raidījumu programmu nekādā ziņā neietekmē tādā veidā, ka tas iespaido mediju pakalpojuma sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;
- b) tie tiešā veidā neveicina preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu, jo īpaši izdarot īpašas atsauces, lai ieteiktu šīs preces vai pakalpojumus;
- c) skatītāji ir skaidri informēti par sponsorēšanas līguma eksistenci. Sponsorētos raidījumus skaidri identificē, norādot sponsora nosaukumu, logotipu un/vai citu sponsora simbolu, piemēram, atsauci uz produktu(-iem) vai pakalpojumu(-iem) vai tā (to) atšķirības zīmi raidījumiem piemērotā veidā raidījuma sākumā, laikā un/vai beigās.

2. Audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus nesponsorē uzņēmumi, kuru pamatnodarbošanās ir cigarešu un citu tabakas izstrādājumu ražošana vai tirdzniecība.

3. Ja audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus sponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, var reklamēt uzņēmuma nosaukumu vai tēlu, bet nereklamē konkrētas zāles vai ārstēšanu, kas ir pieejama tikai pēc ārsta norādījuma dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs.

4. Ziņas un aktuālo notikumu raidījumus nesponsorē. Dalībvalstis var aizliegt sponsora logotipa parādīšanu bērniem paredzētajos raidījumos, dokumentālās filmās un reliģiskos raidījumos.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 7. punkts (pielāgots)

11. pants

☒ 1. 2, 3. un 4. punkta noteikumus piemēro tikai raidījumiem, kas producēti pēc 2009. gada 19. decembra. ☒

2. Produktu izvietošana ir aizliegta.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, produktu izvietošana pieļauj, ja vien dalībvalsts nav nolēmusi citādi, šādos gadījumos:

- a) kinematogrāfiskos darbos, filmās un seriālos, kas izveidoti audiovizuālo mediju pakalpojumu vajadzībām, sporta raidījumos un vieglas izklaides raidījumos;

↓ 2007/65/EK 1. pants, 7. punkts

b) ja tas netiek apmaksāts un noteiktas preces vai pakalpojumi ir sniegti bez maksas, piemēram, ražotāja aksesuāri un balvas, lai tos iekļautu raidījumā.

a) apakšpunktā paredzēto atkāpi nepiemēro bērniem paredzētajiem raidījumiem.

Raidījumi, kuros ietverta produktu izvietošana, atbilst vismaz visām šādām prasībām:

- a) to saturu un televīzijas pārraižu gadījumā – raidījumu programmu nekādā ziņā neietekmē tādā veidā, ka tas iespaido mediju pakalpojumu sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;
- b) tie tieši neveicina preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu, jo īpaši izdarot īpašas atsauces, lai ieteiktu šīs preces vai pakalpojumus;
- c) tajos nav pārmērīgi izcelts attiecīgais produkts;
- d) skatītāji ir skaidri informēti par produktu izvietošana. Raidījumos, kuros ir produktu izvietošana, to pienācīgi norāda raidījuma sākumā un beigās, kā arī tad, kad raidījumu atsāk pēc reklāmas pauzes, lai izvairītos no jebkādas skatītāja maldināšanas.

↓ 2007/65/EK 1. pants, 7. punkts
(pielāgots)

Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var atkāpties no d) apakšpunktā izklāstītajām prasībām ar nosacījumu, ka attiecīgo raidījumu nav izveidojis vai pasūtījis pats mediju pakalpojumu sniedzējs vai firma, kas saistīta ar mediju pakalpojumu sniedzēju.

4. Jebkurā gadījumā raidījumos neietver šādu produktu izvietošana:

- a) tabakas izstrādājumi vai cigaretes vai tādu uzņēmumu produkti, kuru pamatnodarbošanās ir cigarešu vai citu tabakas izstrādājumu ražošana vai pārdošana;
- b) konkrētas zāles vai ārstēšana, kas ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs.

IV NODAĻA

Noteikumi, kas attiecas vienīgi uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma

12. pants

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošu mediju pakalpojumu sniedzēju piedāvātos audiovizuālo mediju pakalpojumus pēc pieprasījuma, kas varētu nopietni kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai morālajai attīstībai, dara pieejamus vienīgi tādā veidā, ka ir nodrošināts, ka nepilngadīgie parastos apstākļos nedzirdēs vai neredzēs šādus audiovizuālo mediju pakalpojumus pēc pieprasījuma.

13. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju piedāvātie audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma, ja tas ir iespējams, ar atbilstīgiem līdzekļiem veicina Eiropas darbu izveidi un piekļuvi tiem. Šāda veicināšana varētu būt saistīta, cita starpā, ar finanšu ieguldījumu, ko minēto pakalpojumu sniedzēji sniegtu Eiropas darbu ražošanā un tiesību iegūšanā, vai arī ar attiecīgu daļu un/vai ievērojamo vietu, ko Eiropas darbi ieņem audiovizuālo mediju pakalpojumu piedāvātajā raidījumu katalogā.
2. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2011. gada 19. decembrī un pēc tam ik pēc četriem gadiem paziņo Komisijai par 1. punkta īstenošanu.
3. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un uz neatkarīga pētījuma rezultātiem paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punkta piemērošanu, ņemot vērā tirgus un tehnoloģiju attīstību, kā arī kultūras daudzveidības mērķi.

V NODAĻA

Noteikumi par ekskluzīvām tiesībām un īso ziņu pārraidēm televīzijas apraidē

14. pants

1. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcijā esošās raidorganizācijas ekskluzīvi neraidītu notikumus, ko šajā dalībvalstī uzskatītu par īpaši svarīgiem sabiedrībai, tādā veidā, ka ievērojamai šīs dalībvalsts sabiedrības daļai ir liegta iespēja sekot šādiem notikumiem tiešraidē vai vēlākās reportāžās bezmaksas televīzijā. Ja šī raidorganizācija tā rīkojas, attiecīgā dalībvalsts izveido sarakstu ar noteiktiem notikumiem, valsts vai starptautiskiem pasākumiem, kurus tā uzskata par ļoti būtiskiem sabiedrībai. To veic skaidri un atklāti, un savlaicīgi. To veicot, attiecīgā dalībvalsts arī nosaka, vai šos pasākumus vajadzētu atspoguļot tiešraidē pilnībā vai daļēji vai vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos pilnībā vai daļēji raidīs vēlāk.

2. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par jebkuriem pasākumiem, kas veikti vai kas jāveic, ievērojot 1. punktu. Trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma Komisija pārbauda, vai šie pasākumi atbilst Kopienas tiesību aktiem un paziņo to citām dalībvalstīm. Tā prasa kontaktkomitejas atzinumu, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu. Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī tā steidzami publicē informāciju par veiktajiem pasākumiem un vismaz reizi gadā dalībvalstu veikto pasākumu apvienoto sarakstu.

3. Dalībvalstis ar savā tiesību sistēmā pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, ka to jurisdikcijā esošās raidorganizācijas pēc 2007. gada 18. decembra izņēmuma kārtā neizmanto savas nopirktās ekskluzīvās tiesības, tādā veidā, lai neliegtu būtiskai citas dalībvalsts sabiedrības daļai iespēju sekot līdzīgi notikumiem, ko šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. un 2. punktu plāno raidīt tiešraidē pilnībā vai daļēji, vai arī vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos vēlāk pilnībā vai daļēji raidīs bezmaksas televīzijā, kā noteikusi šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu.

15. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īsu ziņu reportāžu nolūkā visām raidorganizācijām, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā ir piekļuve notikumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, kurus ekskluzīvā kārtībā pārraida to jurisdikcijā esoša raidorganizācija.
2. Ja citai raidorganizācijai, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību raidorganizācija, kas cenšas iegūt piekļuvi, ir ekskluzīvas tiesības attiecībā uz notikumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, piekļuvi lūdz šai raidorganizācijai.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda piekļuve ir garantēta, ļaujot raidorganizācijām brīvi izvēlēties īsus izvilkumus, izmantojot raidorganizācijas pārraidīto signālu, norādot vismaz avotu, ja vien tas nav neiespējams praktisku iemeslu dēļ.
4. Kā alternatīvu 3. punktam dalībvalsts var izveidot līdzvērtīgu sistēmu, kurā panākta iespēja taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā gūt piekļuvi ar citiem līdzekļiem.
5. Īsus izvilkumus izmanto tikai vispārīgo ziņu raidījumiem, un tos var izmantot audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma tikai tad, ja tas pats mediju pakalpojumu sniedzējs attiecīgo raidījumu piedāvā atliktā veidā.
6. Neskarot 1. līdz 5. punktu, dalībvalstis atbilstīgi to tiesību sistēmām un praksei nodrošina, ka ir definēti noteikumi un nosacījumi par šādu īsu izvilkumu sniegšanu, jo īpaši attiecībā uz jebkādas kompensēšanas kārtību, īsu izvilkumu maksimālo ilgumu un laika ierobežojumiem to translācijai. Ja ir paredzēta kompensācija, tā nepārsniedz papildu izmaksas, kas tieši radušās, sniedzot piekļuvi.

VI NODAĻA

Televīzijas izplatīšanas un veidošanas sekmēšana

16.pants

1. Ja vien ir iespējams, dalībvalstis ar pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, lai raidorganizācijas atvēlētu lielāko daļu sava raidlaika Eiropas darbiem, izņemot laiku, kas ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai →₁ teleteksta pakalpojumiem un televeikalam ←. Šāds raidlaika sadalījums būtu pakāpeniski panākams, izmantojot piemērotus kritērijus, ievērojot raidorganizācijas atbildību pret skatītājiem par informāciju, izglītību, kultūru un izklaidi.

2. Ja 1. punktā noteiktā raidlaika daļa nav panākama, tā nedrīkst būt mazāka par attiecīgās dalībvalsts vidējo rādītāju 1988. gadā.

Tomēr attiecībā uz Grieķijas Republiku un Portugāles Republiku 1988. gadu aizstāj ar 1990. gadu.

↓ 89/552/EEK (pielāgots)

3. ☒ Sākot ar 1991. gada 3. oktobri dalībvalstis ik pēc diviem gadiem ☒ iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta un 17. panta piemērošanu.

↓ 89/552/EEK

Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj statistikas datus par šajā pantā un 17. pantā minēto raidlaika sadalījuma sasniegšanu katrā televīzijas programmā, kura ir minētās dalībvalsts jurisdikcijā, noteikti minot iemeslus, kuri ir kavējuši šāda sadalījuma sasniegšanu, un pasākumus, kas ir veikti vai plānoti, lai to sasniegtu.

↓ 89/552/EEK (pielāgots)

Komisija informē pārējās dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par ziņojumiem, kuriem vajadzības gadījumā pievieno atzinumu. Komisija nodrošina šā panta un 17. panta piemērošanu saskaņā ar Līguma noteikumiem. Atzinumā Komisija jo īpaši var ņemt vērā sasniegumus salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, pirmārraides darbu īpatsvaru raidījumu programmā, īpašos apstākļus jaunajām televīzijas raidorganizācijām un īpašo situāciju valstīs ar zemu audiovizuālās ražošanas jaudu vai valodas ierobežojumiem.

↓ 89/552/EEK
→₁ 97/36/EK 1. pants, 6. punkts

17. pants

Ja vien ir iespējams, dalībvalstis ar pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, lai raidorganizācijas atvēlētu vismaz 10 % sava raidlaika, izņemot laiku, kurš ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai →₁ teleteksta pakalpojumiem un televeikalam ←, vai arī, pēc dalībvalsts ieskatiem, vismaz 10 % no sava programmu budžeta atvēl Eiropas darbiem, kurus veidojuši no raidorganizācijām neatkarīgi veidotāji. Šis sadalījums būtu pakāpeniski panākams, izmantojot piemērotus kritērijus, ievērojot raidorganizācijas atbildību pret skatītājiem par informāciju, izglītību, kultūru un izklaidi.

↓ 97/36/EK 1. pants, 10. punkts

18. pants

Šo nodaļu nepiemēro attiecībā uz televīzijas raidījumiem, kas adresēti vietējai auditorijai un kas nepieder pie valsts komunikāciju tīkla.

↓ 89/552/EEK

VII NODAĻA

↓ 2007/65/EK 1. pants,
12. punkts

Televīzijas reklāma un televeikals

↓ 2007/65/EK 1. pants,
13. punkts

19. pants

1. Televīzijas reklāma un televeikals ir skaidri atpazīstams un atšķirams no redakcionālā satura. Neskarot jaunu reklāmas paņēmienu lietojumu, televīzijas reklāmu un televeikalu pilnīgi nošķir no citām raidījumu daļām ar optiskiem un/vai akustiskiem, un/vai telpiskiem līdzekļiem.

2. Atsevišķa reklāma un televeikals, kas nav iestarpinājumi sporta pasākumu pārraidē, ir izņēmums.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
14. punkts

20. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, iestarpinot televīzijas reklāmu vai televeikalu raidījumos, netiek kaitēts raidījumu viengabalainībai, ņemot vērā raidījuma dabiskos pārtraukumus un tā ilgumu un būtību, kā arī nekaitē tiesību īpašnieku tiesībām.

2. Televīzijas filmu (izņemot daudzsēriju filmas, seriālus un dokumentālās filmas), kinematogrāfisko darbu un ziņu raidījumu raidīšanu var pārtraukt vienreiz ar televīzijas reklāmu un/vai televeikalu ne biežāk kā 30. minūtēm. Bērniem paredzēto raidījumu pārraidi var pārtraukt vienreiz ar televīzijas reklāmu un/vai televeikalu ne biežāk kā pēc paredzētām vismaz 30. minūtēm, ja raidījuma paredzētais ilgums pārsniedz 30. minūtes. Televīzijas reklāmas vai televeikalu neiestarpina reliģisku ceremoniju pārraidēs.

↓ 89/552/EEK

21. pants

↓ 97/36/EK 1. pants, 16. punkts
(pielāgots)

Televeikals tām zālēm, kam vajadzīga reģistrācijas apliecība
 Direktīvas 2001/83/EK nozīmē, kā arī televeikals ārstniecībai ir aizliegts.

↓ 89/552/EEK

22. pants

↓ 97/36/EK 1. pants, 17. punkts

Alkoholisko dzērienu televīzijas reklāma un televeikals atbilst šādiem kritērijiem:

↓ 89/552/EEK

- a) tā nedrīkst būt adresēta nepilngadīgajiem vai, jo īpaši, rādīt nepilngadīgos, kuri lieto šos dzērienus;
- b) tā nesaista alkohola lietošanu ar fizisko spēju uzlabošanu vai transportlīdzekļa vadīšanu;
- c) tā nerada iespaidu, ka alkohola lietošana palīdz gūt panākumus sabiedrībā vai seksā;
- d) tā neapgalvo, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības vai ka tas ir stimulējošs, nomierinošs, vai līdzeklis, kas palīdz risināt personiskas nesaskaņas;
- e) tā nemudina uz alkohola pārmērīgu lietošanu un nenopel atturību vai mērenu alkohola lietošanu;
- f) tā neuzsver, ka augsts alkohola saturs būtu dzēriena pozitīva īpašība.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
18. punkts

23. pants

1. Televīzijas reklāmas un televeikala kopapjoms vienā stundā nepārsniedz 20 %.
2. 1. punktu nepiemēro attiecībā uz raidorganizācijas paziņojumiem saistībā ar saviem raidījumiem un citiem produktiem, kas tieši atvasināti no šiem raidījumiem, sponsoru paziņojumiem un produktu izvietojuma.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
19. punkts

24. pants

Televeikala skatlogi ir skaidri norādīti ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem, un tie ir vismaz piecpadsmit minūšu gari un bez pārtraukumiem.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
20. punkts (pielāgots)

25. pants

Šo direktīvu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz televīzijas kanāliem, kas paredzēti tikai reklāmai un televeikalam, kā arī televīzijas kanāliem, kas paredzēti tikai pašreklāmai.

☒ Tomēr ☒ šiem kanāliem nepiemēro VI nodaļu, kā arī 20. un 23. pantu.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
22. punkts

26. pants

Neskarot 4. pantu, dalībvalstis, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, var paredzēt citādus nosacījumus nekā tie, kuri noteikti 20. panta 2. punktā un 23. pantā attiecībā uz televīzijas apraidi, kas domāta tikai savas valsts teritorijai un ko sabiedrība nevar tieši vai netieši uztvert vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.

↓ 89/552/EEK

VIII NODAĻA

↓ 2007/65/EK 1. pants,
23. punkts

Nepilngadīgo aizsardzība televīzijas apraidē

↓ 97/36/EK 1. pants, 27. punkts

27. pants

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošās televīzijas raidorganizācijas savās pārraidēs neiekļauj raidījumus, kas varētu nopietni kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, jo īpaši tādus raidījumus, kuros iekļauta pornogrāfija vai nepamatota vardarbība.
2. 1. punktā paredzētos pasākumus attiecina arī uz citiem raidījumiem, kas varētu kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, izņemot gadījumus, kad, izvēloties raidlaiku vai jebkurus tehniskos līdzekļus, ir nodrošināts, ka apraides zonā nepilngadīgie parasti šos raidījumus neredzēs un nedzirdēs.
3. Turklāt, kad šādas programmas pārraida nekodētā veidā, dalībvalstis nodrošina, lai pirms tām būtu akustisks brīdinājuma signāls vai tās iezīmētu ar vizuālu simbolu visā programmas garumā.

↓ 89/552/EEK

IX NODAĻA

↓ 2007/65/EK 1. pants,
25. punkts

Tiesības uz atbildi televīzijas apraidē

↓ 89/552/EEK

28. pants

↓ 97/36/EK 1. pants, 30. punkts

1. Neierobežojot citus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar civiltiesiskajām, administratīvajām vai krimināltiesiskajām, neatkarīgi no pilsonības vai valsts piederības jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kuras likumīgajām interesēm ir nodarīts kaitējums, jo īpaši, ja televīzijas raidījumā nepareizi atspoguļota fakta dēļ ir aizskarta tās reputācija un labā slava, ir jābūt tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļa izmantošanu nekavē nepamatotu noteikumu vai nosacījumu uzspiešana. Atbildi nosūta saprātīgā laikā pēc pieprasījuma pamatošanas un tādā laikā un veidā, kas atbilst pārraidei, uz ko pieprasījums attiecas.

↓ 89/552/EEK

2. Tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli ir spēkā attiecībā uz visām dalībvalstis jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām.

3. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli un noteiktu procedūru, kā to īstenot. Jo īpaši tās nodrošina pietiekamu laiku un tādu kārtību, kas nodrošina, ka fiziskas vai juridiskas personas, kuras pastāvīgi uzturas vai ir reģistrētas citās dalībvalstīs, var realizēt šīs tiesības vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli.

4. Pieteikumu tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli īstenošanai var noraidīt, ja šāda atbilde nav attaisnojama saskaņā ar 1. punkta nosacījumiem, varētu būt sodāma, pakļautu raidorganizāciju civiltiesiskai atbildībai vai pārkāptu pieklājības normas.

5. Pieņem noteikumus, kas paredz kārtību, lai strīdus par to, kā realizēt tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli, varētu izskatīt tiesā.

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts

X NODAĻA

Kontaktkomiteja

29. pants

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts
(pielāgots)

1. Komisijas aizgādībā izveido kontaktkomiteju. Tā sastāv no dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem. Tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tā sanāk vai nu pēc priekšsēdētāja ierosmes, vai pēc dalībvalsts deleģācijas lūguma.

2. ☒ Kontaktkomitejas ☒ uzdevumi ir:

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts

- a) veicināt šīs direktīvas efektīvu īstenošanu, noturot regulāras apspriedes par jebkurām praktiskām problēmām, kas rastos tās piemērošanas gaitā, jo īpaši, piemērojot 2. pantu, kā arī apspriedes par jebkuriem citiem jautājumiem, kuros domu apmaiņu uzskata par lietderīgu;
 - b) sniegt atzinumus pēc savas ierosmes vai atzinumus, ko prasa Komisija, par šīs direktīvas noteikumu piemērošanu dalībvalstīs;
-

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts
(pielāgots)

- c) būt par sanāksmes vietu viedokļu apmaiņai par jautājumiem, kas būtu jāiztirzā ziņojumos, kas, ievērojot 16. panta 3. punktu ☒ jāiesniedz ☒ dalībvalstīm ☒ un ☒ par to metodiku;

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts

- d) pārrunāt to regulāro apspriežu iznākumu, kas Komisijai ir ar raidorganizāciju pārstāvjiem, raidījumu veidotājiem, patērētājiem, ražotājiem, pakalpojumu sniedzējiem, arodbiedrībām un radošajām apvienībām;

↓ 2007/65/EK 1. pants,
26. punkts

- e) veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par stāvokli un regulējošu darbību attīstībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, ņemot vērā Kopienas audiovizuālo politiku, kā arī attiecīgu tehnikas attīstību;

↓ 97/36/EK 1. pants, 31. punkts

- f) pārbaudīt jebkuras šīs jomas attīstības tendences, kurās domu apmaiņa šķiet lietderīga.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
27. punkts

XI NODAĻA

Sadarbība starp dalībvalstu regulējošajām struktūrām

30. pants

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu viena otru un Komisiju ar informāciju, kas vajadzīga šīs direktīvas piemērošanai, jo īpaši tās 2., 3. un 4. panta piemērošanai, proti, šim nolūkam izmantojot kompetentās neatkarīgās regulējošās struktūras.

↓ 89/552/EEK

XII NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

31. pants

Tajās jomās, ko šī direktīva nekoordinē, tā neietekmē dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas izriet no pastāvošajām konvencijām attiecībā uz telekomunikācijām vai apraidi.

↓ 2007/65/EK 3. pants, 2. punkts

32. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

↓ 2007/65/EK 1. pants,
29. punkts

33. pants

Ne vēlāk kā 2011. gada 19. decembrī un pēc tam ik pēc trim gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un, ja vajadzīgs, izstrādā turpmākus priekšlikumus, lai to pielāgotu pārmaiņām audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā, jo īpaši – ņemot vērā jaunākos tehnoloģijas sasniegumus, konkurētspēju nozarē un mediju lietotājprasmes līmeni visās dalībvalstīs.

Šajā ziņojumā novērtē arī jautājumu par televīzijas reklāmu, kas pavada bērniem paredzētos raidījumus vai ir iekļauta tajos, un jo īpaši to, vai šajā direktīvā noteiktie noteikumi par reklāmas apjomu un kvalitāti ir nodrošinājuši prasīto aizsardzības līmeni.

34. pants

Direktīvu 89/552/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas uzskaitītas I pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem to direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts I pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

35. pants

Šī direktīva stājas spēkā 2009. gada 20. decembrī.

↓ 89/552/EEK

36. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
[...]

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
[...]

I PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar tās sekojošo grozījumu sarakstu (minēta 34. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 89/552/EEK
(OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/36/EK
(OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/65/EK tikai 1. pants
(OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.)

B daļa

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos (minēts 34. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
89/552/EEK	1991. gada 3. oktobris
97/36/EK	1998. gada 31. decembris
2007/65/EK	2009. gada 19. decembris

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 89/552/EEK	Šī direktīva
1 pants, ievadvārdi	1. pants, 1. punkts, ievadvārdi
1. pants, a) punkts, ievadvārdi	1. pants, 1. punkts, a) apakšpunkts, ievadvārdi
1. pants, a) punkts, pirmais ievilkums	1. pants, 1. punkts, a) apakšpunkts i) daļa
1. pants, a) punkts, otrais ievilkums	1. pants, 1. punkts, a) apakšpunkts, ii) daļa
1. pants, b) līdz m) punkts	1. pants, 1. punkts, b) līdz m) apakšpunkts
1. pants, n) punkts, i) apakšpunkts, ievadvārdi	1. pants, 1. punkts, n) apakšpunkts, ievadvārdi
1. pants, n) punkts, i) apakšpunkts, pirmais ievilkums	1. pants, 1. punkts, n) apakšpunkts, i) daļa
1. pants, n) punkts, i) apakšpunkts, otrais ievilkums	1. pants, 1. punkts, n) apakšpunkts, ii) daļa
1. pants, n) punkts, i) apakšpunkts, trešais ievilkums	1. pants, 1. punkts, n) apakšpunkts, iii) daļa
1. pants, n) punkts, i) apakšpunkts, ceturtais ievilkums	1. pants, 2. punkts
1. pants, n) punkts, ii) apakšpunkts, ievadvārdi	1. pants, 3. punkts, ievadvārdi
1. pants, n) punkts, ii) apakšpunkts, pirmais ievilkums	1. pants, 3. punkts, i) apakšpunkts
1. pants, n) punkts, ii) apakšpunkts, otrais ievilkums	1. pants, 3. punkts, ii) apakšpunkts
1. pants, n) punkts, ii) apakšpunkts, trešais ievilkums	1. pants, 3. punkts, iii) apakšpunkts
1. pants, n) punkts, iii) apakšpunkts	1. pants, 4. punkts
2. pants	2. pants
2.a pants, 1., 2. un 3. punkts	3. pants, 1., 2. un 3. punkts
2.a pants, 4. punkts, ievadvārdi	3. pants, 4. punkts, ievadvārdi
2.a pants, 4. punkts, a) apakšpunkts	3. pants, 4. punkts, a) apakšpunkts

2.a pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, ievadvārdi	3. pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, ievadvārdi
2.a pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, pirmais ievilkums	3. pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, i) daļa
2.a pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, otrais ievilkums	3. pants, 4. punkts, b) apakšpunkts, ii) daļa
2.a pants, 5. un 6. punkts	3. pants, 5. un 6. punkts
3. pants	4. pants
3.a pants	5. pants
3.b pants	6. pants
3.c pants	7. pants
3.d pants	8. pants
3.e pants	9. pants
3.f pants	10. pants
3.g pants, 1. punkts	11. pants, 2. punkts
3.g pants, 2. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	11. pants, 3. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
3.g pants, 2. punkts, pirmā daļa, pirmais ievilkums	11. pants, 3. punkts, pirmā daļa, a) punkts
3.g pants, 2. punkts, pirmā daļa, otrais ievilkums	11. pants, 3. punkts, pirmā daļa, b) punkts
3.g pants, 2. punkts, otrā, trešā un ceturtā daļa	11. pants, 3. punkts, otrā, trešā un ceturtā daļa
3.g pants, 3. punkts	11. pants, 4. punkts
3.g pants, 4. punkts	11. pants, 1. punkts
3.h pants	12. pants
3.i pants	13. pants
3.j pants	14. pants
3.k pants	15. pants
4. pants, 1., 2. un 3. punkts	16. pants, 1., 2. un 3. punkts
4. pants, 4. punkts	—

5. pants

9. pants

10. pants

11. pants

14. pants

15. pants

18. pants

18.a pants

19. pants

20. pants

22. pants

23. pants

23.a pants

23.b pants

24. pants

–

26. pants

–

–

27. pants

–

–

17. pants

18. pants

19. pants

20. pants

21. pants

22. pants

23. pants

24. pants

25. pants

26. pants

27. pants

28. pants

29. pants

30. pants

31. pants

32. pants

33. pants

34. pants

35. pants

36. pants

I pielikums

II pielikums